

Škofja Loka
dz 0
MOZAIK
2010

070.489(497.42e|ezniki)

120100184,3

COBISS c

KNJIŽNICA ŠKOFJA LOKA

OZANA

KNJIŽNICA
IVANA TAVČARJA
ŠKOFJA LOKA

3
Julij 2010

ustvarjamo gibanje

Domel najbolj inovativno podjetje na gorenjskem

Avtobus na vodik vozil po Bledu

Utrinki z Domelovega piknika

Naši štipendisti

Otroci so obiskali Domel

Glasiło podjetja DOMEL

Romana Lotrič
Glavna urednica

Pa smo le dočakali poletje, z njim pa tudi krajši ali daljši dopust. Otroci so šolske torbe pospravili v kot in se predali zasluženim počitnicam. Vsakdo si prosti čas prilagodi tistemu, kar ga veseli. Počitnice so čas za uživanje, potovanje, sprehajanje, branje knjig, lahko pa tudi za delo na vrtu, preureditev stanovanja ...

Beseda urednice	2
Uvodnik	3
Domel v 100% lasti zaposlenih in bivših zaposlenih	4
Nov mandat nadzornemu svetu delniške družbe Domel	5
Stroški	5
Domel najbolj inovativno podjetje	6
Sistemska dokumentacija v Domelu	7
Avtobus na vodik vozil po Bledu	8
Hannovsrski sejem	9
Naši štipendisti	10
Otroci so obiskali Domel	11
Barcelona	12
Srečanje ob odhodu v pokoj	16
Viva Las Vegas – VDTA/SDTA 2010	17
Utrinki iz prebiranja zgodovine Železnikov	18
Piknik Domel 2010	20
Ribištvo na gorenjskem	21
Športno srečanje 2010	22
Kamikaze športno društvo	23

Ob poletni vročini so zlasti dobrodošli kraji ob rekah, jezerih in morju. Tudi slapovi nam nudijo prepotrebno sproščanje s šumenjem vode in žvrgolenjem ptic. Možnosti je nešteto, izbira pa povsem naša.

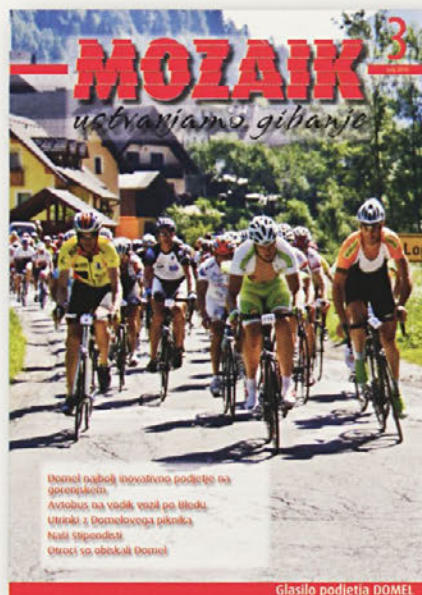
Pred vami je letošnja tretja številka Mozaika, ostalo pa je še veliko tem za jesenske mesece. Tokrat pišemo o stroških, ki bistveno vplivajo na uspešnost poslovanja, ter urejenosti dokumentacije v našem podjetju. V maju se je na Bledu odvijal svetovni pokal v veslanju, kjer smo še z drugimi partnerji organizirali demonstracijske vožnje brezemisijeskega avtobusa na vodik. Domel se je zopet gibal v krogu gorenjskih inovatorjev, kjer je prejel dve srebrni in tri zlata priznanja ter priznanje za najbolj inovativno podjetje v gorenjski regiji. Prisotni smo bili tudi na več sejmi, predstavljamo vam sejma v Hannoveru in Las Vegasu. Nekaj vprašanj smo zastavili našim štipendistom. Gostili smo tudi otroke iz Antonovega vrtca, ki so si z zanimanjem ogledali, kam hodijo njihovi starši na delo. Poletje je čas piknikov, tudi Domelovega, ki se je po enoletnem premoru zopet vrnil. V objektiv smo ujeli tudi naše zaposlene, ki odhajajo v zaslužen pokoj. Zahvaljujemo se jim za prizadevno delo in v pokoju želimo vse najlepše. Preberite si tudi zanimivosti z izleta po Barceloni. Naši zaposleni se ukvarjajo z različnimi dejavnostmi, tokrat pišemo o ribištvi. S kulturnega področja predstavljamo nekaj zanimivih utrinkov iz zgodovine Železnikov, s športnega pa o športnih igrah med podjetji Selške doline in o Športnem društvu Kamikaze, ki so bile organizator že 12. tekme za Zlatko čipko. Uredniškemu odboru se je pridružila Marija Demšar.

Prijetno dopustovanje vam želi uredniški odbor!

DOMEL®

Domel, proizvodnja elektromotorjev in gospodinjstvih aparatov Železniki, d.d.
Otoki 21, 4228 Železniki, Slovenija, tel.: +386 4 51 17 100,
fax: +386 4 51 17 106, info@domel.com; www.domel.com

MOZAIK - brezplačno glasilo podjetja Domel d.d.
naslov uredništva: Glasilo Mozaik - Domel, Otoki 21, 4228 Železniki
tel.: 04 51 17 192, fax: 04 51 17 193; e-mail: stefan.bertoncelj@domel.si
Odgovorni urednik: Štefan Bertoncelj
Glavna urednica: Romana Lotrič
Člani odbora: Tadeja Bergant, Anita Habjan, Danica Jelenc, Štefka Jeram,
Katarina Prezelj, Janja Kozjek, Aleksander Volf, Andrej Šuštar, Marija Demšar;
Foto: Anita Habjan, Aleksander Volf, Nežka Čufar, Aleksander Čufar,
Marjana Mesec, Romana Lotrič, Jani Šolar, Roman Prezelj, Peter Korošec,
Štefan Bertoncelj, Tone Luznar, arhiv Janez Šuštersič, Maurizio Bordacchini,
Rok Fajfar, foto arhiv
Grafično oblikovanje: Klemen Budna/GTO Košir; Lektorica: Majda Tolar;
Tisk: Tiskarna GTO Košir; Leto 2010, številka 3; Letnik 30; Izvodov: 1600
Stališča avtorjev ne odražajo nujno stališč uredništva.

Na naslovnici: kolesarska tekma za Zlato čipko 2010 (foto: Rok Fajfar)

Drage sodelavke, spoštovani sodelavci!

Veselim se zasluženega dopusta in hkrati delamo polletne obračune. V prvi polovici leta smo za 10 odstotkov presegli načrtovano 15-odstotno povečanje prodaje glede na lansko leto. Obseg prodaje znaša v prvi polovici letošnjega leta 35,7 MIO evrov. Obseg prodaje nosilnega programa sesalnih enot je presežen za 13 odstotkov, ECS za 5 odstotkov in programa APEC za 32 odstotkov. Planiranega obsega prodaje v prvi polovici leta niso dosegli motorji (88 odstotkov), prodaja orodij za zunanji trg 83-odstotna in opreme 86-odstotna.

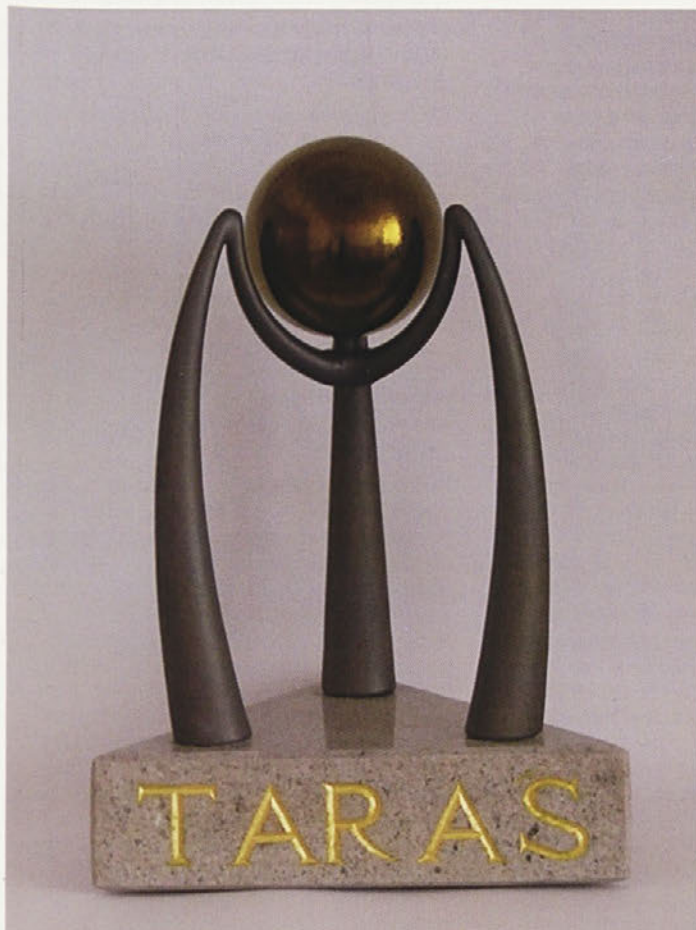
Jožica Rejec
Predsednica uprave

Projekte, ki smo jih lani pripeljali do proizvodnje, »pilimo« in na osnovi le-teh iščemo nove poslovne priložnosti. Cene najpomembnejših surovin bakra, aluminija in jekla so presegle pričakovana povišanja in s tem vplivale na polletni poslovni rezultat. Skrbno gospodarjenje s stroški, ki smo ga uspeli izboljšati v lanskem letu, nam tudi letos daje prispevek k rezultatu. Pri večini najpomembnejših kupcev smo svojo pozicijo z inovativnimi izdelki še utrdili. Stanje na trgu pa je še vedno nepredvidljivo in še bolj zahtevno kot pred gospodarsko krizo, zato je potrebna vedno večja odzivnost, stroškovna učinkovitost, prilagodljivost in inovativnost. Rezultat prvega polletja kaže, da smo postali še bolj učinkoviti in odzivni in smo pripravljeni na nove izzive.

V juniju smo prejeli skupaj z IJS nagrado TARAS za dolgoletno uspešno sodelovanje med raziskovalno institucijo in industrijo. Nagrado je prvič podelil Forum za inovacije, raziskave in tehnologijo – IRT. Nagrade smo bili zelo veseli, saj se zavedamo pomembnosti sodelovanja industrije z raziskovalnimi in izobraževalnimi ustanovami za vrhunske izdelke na svetovni poslovni tekmi. Pričakujemo, da bo ta poteza pripomogla tudi k spremembi kriterijev za ocenjevanje raziskovalcev in pedagogov ter povečala vrednotenje raziskovalnega dela v sodelovanju z industrijo.

Domelove inovativne dosežke v lanskem letu so opazili tudi na GZS in nam podelili priznanje za najbolj inovativno podjetje v letu 2009 na Gorenjskem.

Želim vam prijetne dopustniške dni in kakšno inovativno idejo, zaradi katere boste preživeli ta čas še bolj bogato in cenjeno.

Stane Zgaga
predsednik NS poooblaščenke

Pred dobrimi 12 leti, ko smo postavljali lastništvo Domela v obliki, kot je danes, je bil strah, da nam ne bo uspelo, velik. Grožnje nasprotnikov, tudi preko telefona in sredi noči, da bomo podjetje sesuli in ljudi spravili ob zaslužek, so v tistem času imele posebno težo, kajti prav ta strah je bil, ne da bi kdo nanj posebej opozarjal, prisoten pri vseh, ki so pri projektu sodelovali. Bil je konstantno v podzvesti, vendar redko izgovorjen, da drug drugemu ne bi jemali prepotrebne samozavesti v času, ko je bilo potrebno hitro in odločno peljati dogodke k začrtanemu cilju. Tudi klima, takrat, v novo nastali Sloveniji, ki je na velika vrata vpeljevala klasični kapitalizem, lastništvu zaposlenih, ki je preveč spominjalo na socialistične čase, ni bila naklonjena. Nasprotno temu pa je bilo vzdušje v Domelu in njegovi okolici odločno na strani internega lastništva. Posebno takratni upokojenci so odločno nasprotovali prodaji podjetja in so brez zadržkov svoje certifikate vložili v novoustanovljeno Združenje notranjih delničarjev Domela in jih kasneje prenesli v poooblaščenko.

Takratne aktivnosti za vpeljavo notranjega lastništva so bile sprožene z namenom preprečitve prodaje podjetja. Znotraj združenja notranjih delničarjev smo želeli zbrati več kot 50 odstotkov lastništva tedanjega Domela in zaposlenim omogočiti upravljanje s podjetjem. Danes ste zaposleni in bivši zaposleni 100-odstotni lastniki podjetja. To je prav gotovo situacija, na katero bi morali biti vsi lastniki in podporniki notranjega lastništva ponosni in se zavedati prednosti in tudi pasti nastale situacije in s svojim kompetencami, ki vam jih daje lastništvo, pri upravljanju podjetja aktivno sodelovati. Gre za skrb za ohranjanje vitalnosti podjetja, ki bo sposobno zagotavljati izhodiščne cilje, postavljene ob ustanavljanju internega lastništva, in jih času primerno tudi nadgraditi. Malodušje, ki se pogosto pojavlja pri zaposlenih in drugih lastnikih, in občutek, da nimate zelenega vpliva na poslovanje podjetja, ni čisto na mestu. Skupščine poooblaščenke in zbor delničarjev so namenjeni temu, da delničarji na njih povedo in izpostavijo probleme in predloge in z njimi zavežejo upravo poooblaščenke in nadzorni svet k potrebnim spremembam in izboljšavam. Na žalost sta bila oba navedena organa vsa pretekla leta slabo obiskana. Udeležba je običajno majhna, pa tudi delničarji, ki so prišli, običajno niso imeli pripomb in predlogov. Škoda! Problemi, ki skozi leto dvigajo temperaturo v podjetju, ostanejo teme pogovorov po delavnicah in pisarnah. Lahko bi bili uradno zabeležena izhodišča lastnikov, ki jih je preko sklepov skupščine uprava poooblaščenke dolžna izpeljati.

Popolno obvladovanje lastništva s strani zaposlenih in bivših zaposlenih je vsekakor več, kot smo si upali želeli ob njegovem ustanavljanju. Kljub temu problemi in dileme, ki sem jih opisal v uvodnih besedah, ostajajo.

Odgovornosti zagotavljanja zaposlenosti se pridružuje odgovornost zagotovitve večjih donosov na lastniške deleže, kot je bilo to v preteklih letih. Navzoč je tudi problem nizke tržne vrednosti delnice. Kako zagotoviti kupce, ki bodo pripravljeni plačati primerno visoko ceno, ki bo rasla vsaj s trendom rasti knjigovodske vrednosti delnice. Ko so pred leti v Emecu prodali poooblaščenko tujemu kupcu in so njeni delničarji na videz ugodno prodali svoje deleže, se je v Domelu marsikdo vprašal, zakaj so njihove delnice vrednejše od Domelovih. Prodali so paket, celotno firmo. Danes si ti isti delavci, ki jih novi lastnik na veliko odpušča, pulijo lase, pa svoje odločitve ne morejo popraviti. Če se za tako prodajo odločimo v Domelu, bo cena tudi visoka. Pred 12 leti, ko se je prodajal Domel, je bila cena ugodna, pa se za prodajo nismo odločili. Tudi pred dvema letoma, ko smo dokupili preostanek Domela, bi ga namesto nakupa lahko prodali za višjo ceno, kot je cena delnice na notranjem trgu. Kupcev je bilo dovolj, tudi sedaj jih ne manjka. Predlagam, da svojih deležev ne prodajate pod ceno, ne na notranjem trgu ne navzven v paketu s prodajo poooblaščenke. Zavedajte se, da se po nakupu preostalih 48 odstotkov Domela, ki ga je izvedla poooblaščenka od državnih institucij in Poteze, vaš delež Domela, ki ga posedujete preko delnic poooblaščenke, večja. Posojilo za ta odkup se redno odplačuje in sorazmerno odplačilo se večja tudi vaš delež in ko bo odplačano, bo vsaka vaša delnica predstavljala 48 odstotkov večji delež Domela kot pred navedenim odkupom.

Da bi zagotovili potrebna sredstva za višja izplačila dividend, je potrebno racionalizirati poslovanje. Temu cilju so namenjene spremembe, ki naj bi zagotovile učinkovitejše delovanje celotnega sistema združenega v Poooblaščenki Domel d.d.. Poleg osnovne firme Domel, zaradi katere so bile vse aktivnosti pred leti zapeljane in izpeljane, so sedaj v sistemu tudi firme, ki so se kupile, priključile ali so na novo nastale kasneje in nekatere med njimi niso pričakovano uspešne. Tudi nekateri programi znotraj Domela niso uspešni in vsi ti negativni dejavniki zmanjšujejo rezultat, ki ga zagotavljajo tisti deli sistema, ki uspešno poslujejo. Poooblaščenka kot holding združuje vse našete firme in seštevek njihove uspešnosti je rezultat uspešnosti poooblaščenke. Dobiček, ki v tem sistemu nastane, je izhodišče za poplačilo obveznosti poooblaščenke in tudi vir izplačila dividend njenim delničarjem. Sistem upravljanja celotnega holdinga, vseh prej naštetih firm, pa ni enoten in zato temu primerno neučinkovit. Domel d.d. ima svojo upravo in svoj nadzorni

svet in je glavni vir zaposlitve in dohodkov v sistemu. Poooblaščenka Domel d.d. ima svojo upravo in svoj nadzorni svet, je formalno nad matično firmo Domel in je odgovorna za poslovanje in razvoj celotne skupine, za servisiranje obveznosti, za katere je odgovoren holding, pa tudi za zagotovitev dividend delničarjem.

Kljub dobri volji obeh uprav in nadzornih svetov se zaradi različnih obveznosti pri poslovanju obeh sistemov pojavljajo problemi, ki zahtevajo usklajevanja, to pa ovira hitrost in učinkovitost ter zmanjšuje odločnost pri izpeljevanju odločitev, kar pa dopušča posameznikom znotraj sistema, da se obnašajo neracionalno. Zato se pripravljamo združitev obeh nadzornih svetov v enega, postavitev generalne uprave sistema z vsemi potrebnimi pristojnostmi na poooblaščenki, vzporedno pa že potekajo reorganizacije na določenih delih sistema, ki naj bi izboljšale tekoče poslovanje firm in delov podjetja, ki sedaj ne dajejo pričakovanih rezultatov.

Ponovno vas vabim, da se udeležujete skupščine poooblaščenke. Tudi letošnja je bila slabo obiskana. Vaše videnje poslovanja, pripombe in predlogi so lahko pomembna pomoč organom vodenja poooblaščenke, da skupaj in v soglasju z vami, zaposlenimi, delničarji, lastniki!!!!, te firme, poskrbijo za uspešno poslovanje vseh posameznih družb in delov sistema Domel in celotne skupine skupaj. Lastniki največjega podjetja v dolini ste! Podjetja, ki je razdeljeno med 1300 lastniki, ki imate kot posamezniki majhne deleže, vsi skupaj pa 100% lastništvo. Lastniki firme ste, ki je delež največji zaposlovalec v dolini in od uspešnosti njenega poslovanja je odločilno odvisen standard zaposlenih, ti pa niso samo iz doline, temveč prihajajo tudi iz njene širše okolice kar pomembnost za uspešno poslovanje Domela dodatno potrjuje.

MANDAT NADZORNEMU SVETU DELNIŠKE DRUŽBE DOMEL

Alojz Megušar
predsednik NS Domel, d.d.

Z julijem 2010 se končuje mandat nadzornega sveta Družbe Domel, ki se je pričel z julijem 2006. Začetek je bil buren, saj je bila na prvi seji odstavljena tričlanska uprava družbe in postavljena nova enočlanska uprava z imenovanjem dr. Jožice Rejec za predsednico uprave.

Začetna, mogoče nekoliko naivna, pričakovanja, da bodo sedaj stvari potekale lažje in samo v pozitivno smer, so se hitro razblinila in običajna problematika poslovanja nas je postavila na realna tla.

Nadzorni svet je imel v svojem mandatu 18 rednih in 3 izredne seje, kar preračunano pomeni približno 5 sej na leto. Na sejah smo v glavnem obravnavali poslovanje v preteklih obdobjih in plane za vsako posamezno leto. Največji poudarek pa je bil dan postavitvi dolgoročne strategije družbe, tako z vidika programske strukture kot ciljev in rezultatov poslovanja. Nadzorni svet je sprejel strateški poslovni načrt 2008–2012 ter ga kasneje noveliral za obdobje 2010–2014.

Da obdobje ni bilo lahko, je poskrbela tudi narava, ki se je razbescnela v septembru 2007, ko smo doživeli poplavni val epskih razsežnosti. Kasneje pa je svetovna gospodarska kriza poskrbela zato, da smo se največ ukvarjali s programi sanacije, z zniževanjem stroškov in ukrepom za preživetje družbe brez odpuščanj in minimiziranjem izgub poslovanja.

Kot pozitivno lahko ocenimo izkoriščeno priložnost družbe pooblaščenke z odkupom deleža družbe Domel ter kasnejšo izključitvijo še preostalih delničarjev in je tako doseglo 100-odstotno lastništvo družbe Domel.

Kljub vsej problematiki lahko trdimo, da je družba relativno uspešno presegla gospodarsko krizo, sploh če se primerjamo z nam podobnimi družbami, in ima postavljene dobre temelje za bodoči razvoj. Ti temelji pa slonijo na:

- lastniški strukturi, ki daje vse možnosti za izvedbo reorganizacije družbe, ki bo omogočila učinkovito upravljanje,
- vodenju družbe na osnovi lokalnih resursov ter močni intelektualni strukturi zaposlenih,
- programski strukturi, ki zagotavlja vodilno vlogo družbe na posameznih segmentih programa.

Apeliram na vse zaposlene, da ste kritični ne pa kritikantski. Če vam stvari niso jasne, zahtevajte pojasnila. Kljub vsemu pa je potrebna določena stopnja zaupanja v vodstvo, da pri svojem delu zasleduje iste cilje za uspešen razvoj družbe.

Skupščina družbe Domel, d.d. je na svoji 15. redni seji 6.7.2010 imenovala nov nadzorni svet, ker je staremu potekel mandat. Za člane novega nadzornega sveta družbe Domel, d.d. so za mandatno dobo štirih let izvoljeni mag. Alojz Megušar, Miroslav Olič in Valentina Nastran. Poleg predstavnikov kapitala bodo v novem nadzornem svetu še Roman Prezeli, Danica Jelenc in Mohor Markelj, ki so izvoljeni predstavniki sveta delavcev podjetja. Nov mandat nadzornemu svetu začne teči petindvajsetega julija 2010.

Stroški so ena izmed sestavin poslovnega izida, ki bistveno vplivajo na uspešnost poslovanja, zato jim namenimo veliko pozornost. V letnem načrtu postavimo ciljne stroške, ki so prilagojeni načrtovanim aktivnostim in ciljnemu poslovnemu izidu. Plan stroškov je izdelan dokaj podrobno po vrstah stroškov in zajema tudi delitev po odgovornih osebah, ki so direktorji področij in poslovnih enot. Nadzor stroškov se izvaja stalno - mesečno preko analize odmakov doseženih stroškov od načrtovanih. O tem poročajo direktorji na rednem mesečnem kolegiju.

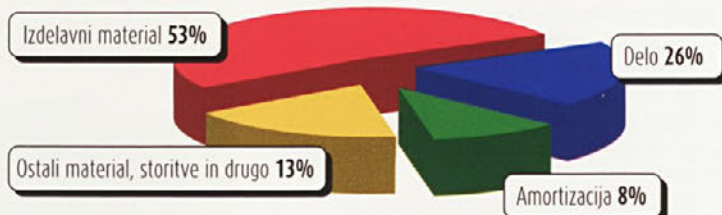
Marjetka Prezli

Pomembno pa je zavedanje, da stroške povzročamo vsi zaposleni s svojimi aktivnostmi in zato lahko tudi vplivamo na njihovo višino s tem, da svoj delovni čas izkoristimo za potrebna in koristna opravila ter da pri svojem delu gospodarno ravnamo z materialom in opremo.

Poslovne stroške razvrščamo v naslednje glavne skupine:

- izdelavni material,
- ostali material in storitve,
- amortizacija,
- stroški dela.

Po planu za leto 2010 je struktura stroškov v Domelu naslednja:

V prvih petih mesecih smo dosegli ugoden poslovni izid 636.000 EUR, ki je predvsem posledica dokaj visoke realizacije in tudi skupni stroški niso bistveno odstopali od načrtovanih:

- Izdelavni material; Stroške materiala spremljamo preko kazalnika Gibanje nabavnih cen in strukturnega deleža materiala v realizaciji.
- Na stroške izdelavnega materiala ima letos negativen vpliv predvsem povečanje borzne cene bakra, ki predstavlja približno 20 odstotkov celotnega materiala. Delno uspemo to prenesti na kupce preko dogovorov o spreminjanju prodajnih cen v odvisnosti od gibanja cene bakra, delno pa to poslabšuje poslovni izid. Neugodno na nabavni strani vpliva tudi krepitev dolarja, kar zvišuje cene v evrih za komponente kupljene v dolarjih, to je uvoz s Kitajske.
- Posebna pozornost je usmerjena v optimizacijo stroškov izdelavnega materiala na programu Ventilatorji, kjer je odstopanje od načrtovanega stanja večje.
- Delo; Stroški dela zajemajo plače, davke in prispevke na plače, regres ter nadomestila za prehrano in prevoz.
- Stroške dela spremljamo preko izkoristka delovnega časa za produktivne delavce, gibanja števila zaposlenih in gibanja plač.
- Letos je izkoristek slabši od planiranega, število delavcev se je povečevalo v skladu s povečanim obsegom dela, v začetku leta je bil izveden del načrtovanega povišanja plač.
- Amortizacija; Amortizacija je odvisna od nabavne vrednosti osnovnih sredstev (oprema in zgradbe) ter števila let, v katerih osnovna sredstva amortiziramo. Ta strošek sproti obvladujemo preko nadzora novih nabav osnovnih sredstev.
- Ostali material in storitve ter drugi stroški poslovanja; Približno polovica teh stroškov je povezana neposredno z obsegom poslovanja, to so stroški električne energije, proizvodnih storitev, drobnega inventarja, prevozov in stroški izvoza. Drugo polovico pa sestavljajo naslednje vrste stroškov; stroški predstavništva, izobraževanja, toplotne energije, intelektualne storitve, službena potovanja, material in storitve za razvoj, najemnine, zavarovanja itd.
- Te stroške obvladujemo preko stalnega spremljanja s ciljem, da ne presežejo načrtovanih vrednosti.

Za konec pa še razlaga razmerja med stroški in izdatki, ker se pojma pogosto zamenjujeta:

Izdatek pomeni zmanjšanje denarnih sredstev, stroški pa so povezani s potrošnjo prvin poslovnega procesa. Izdatki in stroški so lahko v različnih odnosih. Običajno so stroški povezani z izdatki, v posebnih primerih pa tudi ne.

Strošek se lahko pojavi pred izdatki, na primer ko regres za letni dopust nastane kot izdatek enkrat oziroma večkrat na leto, strošek pa prikazujemo mesečno, ker tako poslovni izid obremenimo bolj enakomerno.

Strošek nastane po izdatku, na primer ko nabavimo material, ki ga skladiščimo. Izdatek nastane ob nabavi, strošek pa nastane, ko material potrošimo. Tak primer je tudi nabava opreme. Izdatek nastane ob nabavi opreme, strošek pa je amortizacija, ki jo obračunavamo v obdobju več let.

Martin Pintar

Gospodarska zbornica Slovenije je preko svojih območnih zbornic tudi v letošnjem letu objavila razpis za podelitev priznanj in diplom najboljšim inovacijskim dosežkom v letu 2009.

V Domelu smo se na tovrstni razpis Območne zbornice za Gorenjsko prijavili že osmo leto zapored, tokrat s petimi inovacijami, med katerimi je ena spontana, ostale štiri pa so plod projektnega dela razvojnih in drugih služb.

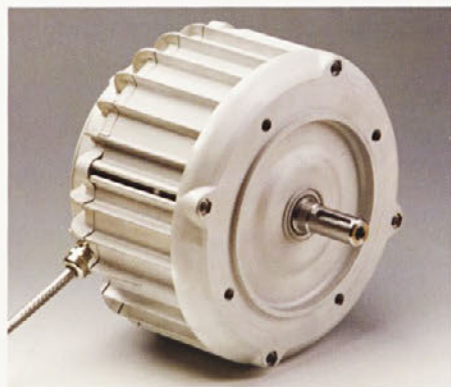
Prijavili smo sledeče inovacije:

- 3-fazni kompaktni elektronsko komutirani motorji za baterijska vrtna orodja,
- Motor za razprševanje vode – Atomizer,
- Razvoj in industrializacija energetske visoko učinkovitega elektronsko komutiranega motorja,
- Zalivanje osnovne statorske izolacije s termoplasti,
- Sensorless sinusno krmilje za poganjanje trifaznega EC motorja vgrajenega v stresalniku in drugih zahtevnih končnih produktih (v sodelovanju s Tehnico).

Ocenjevalna komisija vse prispele vloge oceni po naslednjih štirih kriterijih:

- po inovativnosti,
- tržni uspešnosti in
- kriteriju trajnostnega razvoja oz. vplivu na okolje.

Med najboljše se uvrstijo inovacije, ki so dobile visoke ocene na vseh kriterijih, še poseben pomen poleg inovativnosti pa ima kriterij tržne uspešnosti. Po definiciji je inovacija na trgu sprejeta novost, ki se uspešno trži ali uporablja.

Podelijo se zlata, srebrna in bronasta priznanja za inovativnost ter diplome.

Domel je prejel tri zlata priznanja, in sicer za inovacije:

- Razvoj in industrializacija energetske visoko učinkovitega elektronsko komutiranega motorja,
- 3-fazni kompaktni elektronsko komutirani motorji za baterijska vrtna orodja,
- Zalivanje osnovne statorske izolacije s termoplasti

in dve srebrni priznanji za inovaciji:

- Motor za razprševanje vode – Atomizer,
- Sensorless sinusno krmilje za poganjanje trifaznega EC motorja vgrajenega v stresalniku in drugih zahtevnih končnih produktih (v sodelovanju s Tehnico).

Domelova inovacija »Razvoj in industrializacija energetske visoko učinkovitega elektronsko komutiranega motorja« se v družbi treh drugih izbranih inovacij z Gorenjske uvrsti v

nadaljnji izbor za najboljše inovativne dosežke na državnem področju.

Poleg Domela so pri razvoju in uporabi inovacije z naslovom »Sensorless sinusno krmilje za poganjanje trifaznega EC motorja vgrajenega v stresalniku in drugih zahtevnih končnih produktih« sodelovali tudi inovatorji iz Tehnice.

Ti so se predstavili še z inovacijo »Izolacija DNK - Mehanska dezintegracija tkiv in celic z uporabo krogličnih razbijalcev in ekstrakcijskega kita« v sodelovanju z Inštitutom za fizikalno biologijo.

Ker Domel vseskozi sodeluje na razpisih in je prejemnik številnih visokih priznanj za inovativnost ter ima vpeljan proces stalnih izboljšav, je v letošnjem letu prejemnik priznanja za najbolj inovativno podjetje na Gorenjskem.

Predsednica uprave dr. Jožica Rejec je prejela priznanje za najbolj inovativno podjetje v regiji iz rok Alenke Avberšek, izvršne direktorice za zakonodajo in politike na GZS.

SISTEMSKA DOKUMENTACIJA V DOMELU

7

Kljub poznanim občutkom, da nam je pisanje dokumentov in njihovo urejanje zoprn ali celo odveč, smo se lahko sami večkrat prepričali, da je urejena dokumentacija zlata vredna. Kolikokrat nam lahko olajša in skrajša delovne postopke, preprečuje napake, omogoča nam, da lahko hitro preverimo, na kakšen način smo v preteklosti nekaj storili. Končni namen pa je, da s pomočjo uporabljenih postopkov in dokumentov na uspešen in učinkovit način uresničujemo kupčeve zahteve.

Majda Tomšič

Osnovne zahteve po vrstah in vsebini dokumentacije so določene v mednarodnih ISO standardih. V njej so vključeni poslovnik vodenja, organizacijski predpisi, interni dokumenti, ki zagotavljajo učinkovito delovanje in obvladovanje procesov, in zapisi, ki jih zahteva standard, s katerimi se lahko dokaže, da so bile določene aktivnosti izpeljane. Vse te zahteve mora podjetje, da sploh pridobi certifikat, definirati in zapisati ter seveda dosledno izpolnjevati. Vsako leto se preverja izvajanje na zunanjih certifikacijskih presoajah, vsako tretje leto pa je glavna recertifikacijska presoja. Za ISO 9001 in ISO/TS 16949 smo takšno presojo imeli v marcu letos in dobili smo nov certifikat kakovosti.

Najvišji dokument v podjetju je poslovnik vodenja. V njem so zapisana naša osnovna načela, opisan pa je tudi sistem vodenja kakovosti in varovanja okolja podjetja v skladu s standardi ISO. V poslovniku so zapisane tudi vse povezave na ustrezne organizacijske predpise.

V organizacijskih predpisih so popisani postopki, po katerih se izvršujejo posamezne aktivnosti, določena pa so tudi zaporedja aktivnosti in odgovorne osebe, ki v procesu aktivno sodelujejo. Standard določa vrsto nujno potrebnih dokumentiranih postopkov. Eden takih je naš predpis o vodenju in obvladovanju dokumentacije. Določa glavna

pravila in postopke ter obliko in vsebino vseh organizacijskih predpisov v podjetju. Poleg tega definira postopek nastajanja, sprejemanja in odobritve vseh predpisov in ostalih dokumentov.

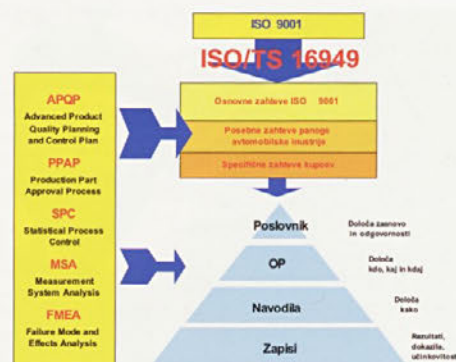
Naši organizacijski predpisi so dostopni vsem zaposlenim na Domelovi intranet strani v pod-mapi Organizacijski predpisi. Razdeljeni so po različnih kriterijih. Uporabnik jih lahko najde preko poslovnih funkcij: vsi predpisi, ki so pomembni za razvoj, so skupaj, prav tako za nabavo, prodajo in ostale funkcije. Naslednja možnost je iskanje po poslovnih procesih – pomeni, da so na vsak proces povezani veljavni, zavezujoči predpisi. Sledi pa še razdelitev predpisov po veljavnosti. V modri barvi so označeni vsi tisti, ki so veljavni, v rumeni barvi pa so predpisi, ki so v obravnavi, v spreminjanju. Trenutno imamo veljavnih 94 organizacijskih predpisov.

Naslednji nivo v strukturi dokumentacije so interni dokumenti. Ti imajo vlogo različnih navodil za delo in predstavljajo podlago, kako je potrebno izvesti določene aktivnosti. Pri nas razlikujemo navodila SAP, v njih so določeni napotki za delo s programsko opremo, druga navodila, diagrame, vprašalnike, sheme.

Sledi še posebna vrsta dokumentov; to so zapisi, ki dokazujejo, da so se določene aktivnosti zares izvršile in jih s temi dokumenti dokazujemo: npr. opravile meritve, zapisale vrednosti ... Glede zapisov ima standard ISO/TS 16949 precej zahtev, ne samo po vrstah in številu zapisov, temveč tudi po zahtevah glede arhiviranja, časa hranjenja in odgovorni osebi. Vsi dokumenti so prepoznavni po številki obrazca v desnem spodnjem kotu.

V omenjeni mapi na intranet strani lahko zaposleni preko različnih iskalnikov hitro najde, kar potrebuje ali ga zanima. Zgornji gumbi kažejo na strukturiranost predpisov, pripravljen je tudi iskalnik za organizacijske predpise in ostale dokumente po številki dokumenta ali po ključni besedi. Vsebinsko posameznega predpisa lahko prebere vsak, če odpre tisti predpis. Na koncu vsakega predpisa so vsi povezani dokumenti, ki se nanašajo na besedilo. To so lahko podrobnejša navodila ali pripravljene obrazci, ki jih je potrebno izpolnjevati tekom procesa.

Vsi dokumenti, ki so razdeljeni med interne dokumente in zapise, so dostopni na zavihku Dato-teke. Uporabnikom pa so na voljo tudi navodila za dostopanje do celotne dokumentacije.

Sistemska dokumentacija opredeljuje naš sistem vodenja zgrajen na osnovi zahtev ISO standardov in specifičnih zahtev kupcev.

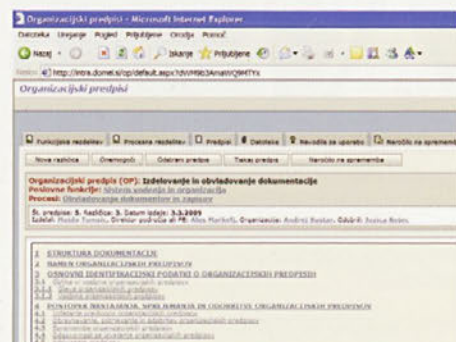
Nekateri predpisi so pomembni za vse zaposlene in bi bilo prav, da bi jih vsi poznali. Tak je npr. temeljni predpis o izdelovanju in vodenju dokumentacije, predpis o delovnem času, o izobraževanju, bolniških odsotnostih... Veliko pa je strokovnih predpisov, ki so pomembni za posamezno strokovno področje.

Obstoječi sistem urejenosti organizacijskih predpisov na intranetu imamo od leta 2006. Glavna prednost tega sistema je enostavna dostopnost, preglednost in seveda seznanjenost s tem, kateri predpis je v obravnavi oziroma spreminjanju. S tem je dana velika možnost aktivne vključitve v postopek spreminjanja in sodelovanja pri končni vsebini.

Pri urejanju dokumentacije upoštevajmo modrost ljudskega rek: »Če ti držiš red, bo red držal tebe.«

V mesecu maju smo na osnovi uspešno zaključene recertifikacije prejeli nov certifikat avtomobilskega standarda ISO/TS 16949 z veljavnostjo do leta 2013.

Aplikacija za pregled in urejanje organizacijskih predpisov na intranet strani.

AVTOBUS

NA VODIK VOZIL PO BLEDU

Tone Luznar

V dneh od 28.5. do 30.5.2010 se je na Bledu odvijal svetovni pokal v veslanju.

Za to priložnost smo partnerji Domel (Železniki, Slovenija), Hydrogenics (Gladbeck, Nemčija) in Rampini (Passignano, Italija) organizirali demonstracijske vožnje brezemisijskega avtobusa na vodik (gorivne celice) po Bledu. Avtobus je okrog jezera prevažal veslače, organizatorje, novinarje in udeležence prireditve.

Za oskrbo avtobusa z vodikom je poskrbelo podjetje TPJ (Jesenice, Slovenija) z mobilno polnilno postajo. Podjetje TPJ ima možnost pridobivanja vodika na okolju prijazen način z energijo pridobljeno iz hidroelektrarne s pomočjo elektrolize.

Predstavitve avtobusa si je z zanimanjem ogledal tudi minister za okolje dr. Roko Žarnić v spremstvu županov, predstavnikov organizacijskega odbora in predstavnikov partnerjev, ki so sodelovali pri tej predstavitvi avtobusa.

Avtobus s tehnologijo pogona na gorivne celice je plod sodelovanja podjetja Domel iz Železnikov s podjetjema Rampini iz Italije in Hydrogenics iz Nemčije. Domel je razvil

napreden sistem za dovajanje kisika v gorivne celice, ki je bistveni del te tehnologije.

Avtobus izdeluje podjetje Rampini. Avtobus sprejme 44 potnikov, od tega jih ima 10 sedeže. Vodik je shranjen v posodah pri tlaku 350 bar. Doseg avtobusa z enim polnjenjem je okrog 170-190 km pri mestni vožnji. Hitrost avtobusa je 55 km/h. Vgrajen je močnostni modul s tehnologijo gorivnih celic moči 16 kW podjetja Hydrogenics.

V gorivnih celicah poteka elektrokemični proces, kjer se pri reakciji med vodikom in kisikom generira električna energija, ki poganja avtobus. Stranski proizvod pa je čista voda. Zato je vožnja s takim avtobusom okolju prijazna.

Pozdravljamo pripravljenost sodelovanja vseh partnerjev, organizacijskega odbora, Slovenske veslaške zveze in FISE ter njihovo pripravljenost narediti dodatne korake k varovanju neokrnjene

lepote Blejskega jezera. Cilj predstavitve tega avtobusa je bil seznaniti slovensko javnost s to okolju prijazno tehnologijo in podpreti župana Janeza Fajfarja pri prizadevanju za ohranitev prelepe narave. Vsi partnerji se bomo prizadevali, da bi v čim krajšem času realizirali lastni brezemisijski vozni park na Bledu.

HANNOVRSKI

SEJEM

Od 19. – 23. aprila letos se je v Hannovru odvijal industrijski sejem. Sejem je razdeljen na 8 sektorjev (Avtomatizacija, Energija, Tehnologija elektrarn, Mobilnost, Globalni posli & trženje, Tehnike navijanja, Raziskave & tehnologija in Digitalna tovarna). Domel se je po enoletnem premoru predstavil v sklopu avtomatizacije, in sicer na nekoliko manjšem - 12 m² - razstavnem prostoru kot običajno. Za razliko od prejšnjih let smo razstavni prostor prvič pripravili v lastni izvedbi. Tako sva s sodelavcem Martinom Erženom že v soboto s kombijem krenila na pot do 1.050 km oz. 11 ur oddaljenega Hannovra. V nedeljo sva postavila razstavni prostor, tako da je bilo vse pripravljeno za odprtje sejma. Naša odločitev, da smo sami postavili razstavni prostor, je bila zelo dobra, saj smo tako kar nekaj privarčevali, kar je v teh negotovih časih še kako pomembno. Druga dobra lastnost je bila tudi ta, da smo šli s kombijem, saj je v tistem času ravno začel bruhati vulkan na Islandiji in nam je kombi prišel še zelo prav, saj so odpovedali naše povratne lete.

Jaka Mohorič

Drugače je bil naš prvotni plan tak, da sva midva na sejmu do srede in se vrneva z letalom, od srede naprej pa bi prevzel delo na sejmu drugi del ekipe. A sva tako zaradi zaprtja letalskega prostora ostala pri tleh in na sejmu cel teden, saj Boštjan Demšar in Bojan Pajk nista mogla »prileteti«.

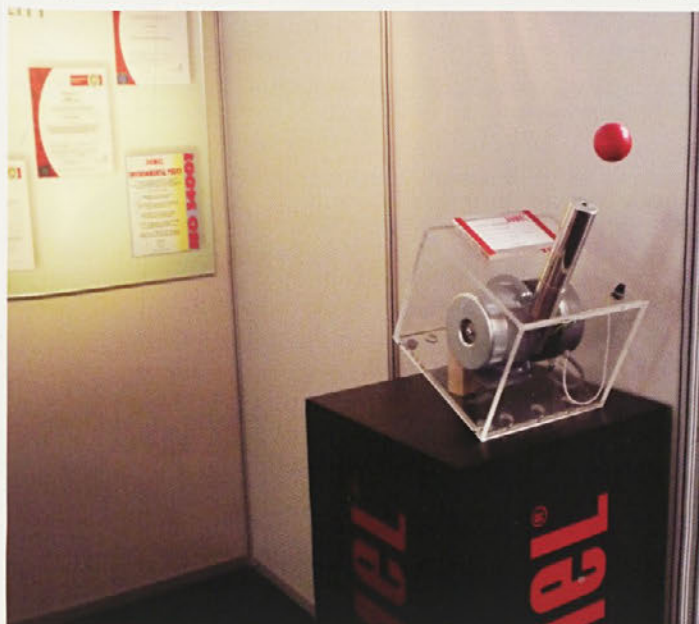
Letos je sejem postregel s približno 150.000 obiskovalci, kar je za 20 odstotkov manj kot običajno. Ta upad obiska je predvsem iz oddaljenih držav, kot so ZDA, Kitajska, Indija ipd. Na sejmu je letos razstavljalo 4.800 podjetij. Nekateri zaradi vulkanskega pepela sploh niso prišli.

Domel se je predstavil s programom EC Sistemi in s programom Komponent in orodij. Predstavljali smo:

- EC puhala (iz družin 270, 265, 266, 267, 275, 790, 791 in 230) in EC motorje iz družine 780 in 711
- komponente (lamele, BMC in PA)

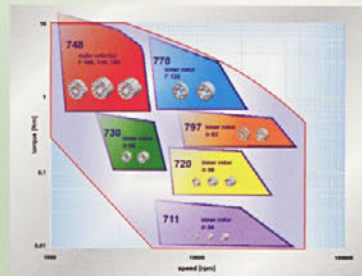
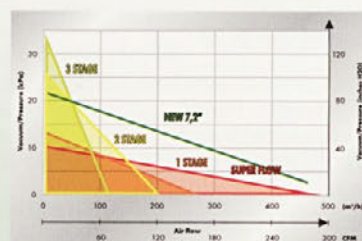
Poleg tega smo, sicer samo preko katalogov, predstavili tudi kolektorske enote, DC motorje in ventilatorski program. Na sejmu smo ponujali tudi »rešitve po meri kupca«, kar smo izpostavili tudi z novim panojem. Poleg rešitev po meri kupca smo imeli predstavljenih nekaj produktov, ki so bili razviti čisto po kupčevih zahtevah: atomizer, puhalo za hot air gun in motor za posebno črpalko.

Na našem razstavnem prostoru smo v 5 dneh zabeležili približno 50 obiskov (kontaktov), s čimer moramo biti zadovoljni. Nekaj obiskov smo si zagotovili že vnaprej s pošiljanjem vabil obstoječim in novim kupcem, nekateri so nas obiskali tudi z vnaprejšnjim namenom, drugi čisto slučajno. Razstavni prostor je bil zelo opazen, saj je naša »prototipna« v sodelovanju z »razvojem« naredila poseben delujoč vzorec, ki v zraku drži »antistres« žogico. Večino mimoidočih je zanimalo, na kakšnem principu to deluje. Za ta vzorec smo uporabili 791 (3-fazno puhalo), ki ga

Čudenčna žogica

DOMEL
We create motion

Plakat z našimi produkti

imenujemo »global blower«. To puhalo deluje v razponu od 90 – 257 V AC. Na žogicah je bil natisnjen Domelov logotip in naslov spletne strani, tako da so služile tudi kot propagandni material.

Na sejmu v Hannovru smo opazili, da je vedno več poudarka na obnovljivih virih energije, gorivnih celicah. Hala 27 je bila letos namenjena izključno temu sektorju in zelo je pomembno, da smo v stalnem kontaktu s kupci tega področja, čeprav trenutno še ni tako zanimivo, saj so količine še vedno majhne. Na trgu gorivnih celic je DOMEL že uveljavljen, saj imamo kar nekaj prepoznavnih kupcev, ki so naše dobre reference za naprej. Predvsem je pomembno, da smo že od vsega začetka »zraven«. Po besedah naših sogovornikov so potenciali veliki, a trenutno še niso realizirani.

Po naših dosedanjih izkušnjah se rezultati sejma pokažejo na daljši rok. Našim kupcem vedno najprej vzorčimo puhalo, ki ga testirajo običajno več kot eno leto. Z nekaterimi kupci, ki smo jih spoznali na sejmu, smo že v kontaktih in upamo na uspešno sodelovanje.

Kljub vsem podatkom, ki krožijo po spletu, sejmi še vedno ostajajo zelo pomembna niša za prodajo izdelkov. Na sejmiših imaš priložnost predstaviti nove in obstoječe izdelke, predvsem pa imaš možnost vzpostaviti osebni stik s kupcem, ki je pri prodaji ključnega pomena.

NAŠI

ŠTIPENDISTI

Janja Kozjek

Uspeh podjetij v hitro spreminjajočem se okolju že dolgo ni več pogojen samo z dobro tehnologijo. Danes konkurenčno prednost predstavljajo znanje, veščine ter ideje zaposlenih in tudi štipendistov. Trg delovne sile je relativno poln, kljub temu se lahko zgodi, da podjetje ne dobi ustreznega kandidata, ki bi ustrezal zahtevam delovnega mesta. S štipendiranjem si podjetje zagotovi kader v prihodnosti. Vzvod za razpis štipendij je ugotavljanje potreb po novih zaposlenih v prihodnosti. Podlaga za to je dobro razvita politika planiranja in načrtovanja kadrov, saj mora podjetje točno vedeti, katere poklice bo potrebovalo čez nekaj let. Štipendije se razpisujejo pretežno za deficitarne poklice. To so predvsem poklici tehničnih strok, kot sta elektro in strojna.

V Domelu se veliko časa in sredstev namenja štipendiranju. V dolgoletnem obstoju podjetja je štipendiranje dijakov in študentov postalo del strategije, vizije in usmeritve podjetja v prihodnost. Kot sem že omenila, je namen štipendiranja pridobivanje in usposabljanje bodočega strokovnega kadra, ki se še izobražuje v srednjih in visokih šolah ter na fakultetah.

Sedaj imamo skupno 47 štipendistov. Največ se jih izobražuje za strojne in elektrotehnične poklice. V juniju 2010 smo ponovno razpisali 12 štipendij. Kot sem že omenila, se štipendije razpišejo na podlagi ugotavljanja potreb po bodočih kadrih, ki jih ima podjetje namen zaposliti, in sicer glede na dejavnost, s katero se ukvarjamo. Štipendija je za podjetje strošek, na drugi strani pa je povezana z ustvarjanjem dodane vrednosti, ki jo bo ustvarjal štipendist, ki se bo skozi šolanje pripravil na svoj bodoči poklic.

S štipendistom podjetje sklene pogodbo o štipendiranju, v kateri so določene obveznosti štipenditorja in štipendista. Oba se zavežeta, da se po končanem šolanju štipendist zaposli pri štipenditorju. Štipendist se največkrat zaposli na delovnem mestu, ki se ga je zanj načrtovalo. Prav tako se določi način vračila štipendije, če štipendist šolanja ne konča.

Med podjetjem in štipendistom se tako vzpostavi nekakšna vez, s katero se začne medsebojno spoznavanje. V letih srednješolskega izobraževanja imajo štipendisti v podjetju šolsko in počitniško prakso, katere namen je spoznavanje podjetja in njegovega delovnega procesa. V času študija na fakultetah pa se štipendisti vse večkrat nahajajo tudi v podjetju, kjer se že lahko preizkušajo v svojem bodočem poklicu. Imajo tudi možnost posredovanja koristnih predlogov in idej.

Za mnenje smo povprašali tudi naše štipendiste. Zastavili smo jim nekaj vprašanj, in sicer:

Zakaj si se odločil za štipendijo v Domelu?

Kaj ti štipendija, poleg finančne neodvisnosti, pomeni?

Kakšna so tvoja pričakovanja glede zaposlitve in v katerem oddelku Domela se po končanem šolanju vidiš?

Tomaž Starman

V juniju 2008, ko sem ravno končal tehniško gimnazijo in se vpisal na univerzitetni študij strojništva, sem opazil Domelov razpis štipendij, v katerem so bile razpisane tudi štipendije za študente strojništva. O Domelu sem že prej slišal nekatere zanimive informacije, ki sem jih dobil v pogovoru s srednješolskimi sošolci in znanci, ki so podjetje že poznali. Tudi na informativnem dnevu na fakulteti smo dobili predstavitvene letake in tako odločitev za Domel, kljub nekoliko daljši vožnji do Železnikov, ni bila več težka.

Štipendija mi poleg finančne neodvisnosti omogoča, da podjetje, skozi prakso oziroma z delom v njem, spoznam že v času študija.

O zaposlitvi, glede na to, da sem ravno končal šole drugi letnik, nisem preveč razmišljal. O oddelku, v katerem bom po končanem šolanju delal, pa je sedaj še prezgodaj govoriti.

Simon Razpotnik

Od marca naprej sem absolvent na Fakulteti za elektrotehniko (uni) v Ljubljani. Za podjetje Domel sem izvedel od profesorjev na faksu, ko so v zvezi s kakšnim elektromotorjem omenili vaše podjetje. Dobil sem vtis, da imate dober razvoj, zato sem navezal stik z vašim podjetjem. Po prvem razgovoru sem dobil občutek, da tudi dosti vlagate v mlajši kader, kar je dokončno pretehtalo, da sem se odločil za štipendijo pri Domelu. To lahko sedaj potrdim, kajti takoj, ko sem lani začel delati (poletna praksa), sem dobil tudi svojega mentorja (Boris Benedičič). Štipendija najbolj pripomore k finančni neodvisnosti. Če ne bi imel štipendije, bi moral tudi dosti več delati tekom študija. Tako pa lahko več časa posvečam tudi ostalim stvarim, ki me zanimajo.

Po končani fakulteti želim delati v razvoju in sodelovati pri raznih projektih.

Rok Kavčič

Obiskujem Tehniški šolski center Kranj, in sicer 2. letnik strokovne gimnazije.

Za Domelovo štipendijo sem se odločil, ker je kar visoka in je v Domelu vse zelo dobro organizirano.

Poleg finančne neodvisnosti mi štipendija pomeni tudi zagotovljeno delovno mesto po končanem šolanju. Po končanem šolanju pričakujem dobro plačano, redno zaposlitev. O oddelku, v katerem naj bi delal, pa še nisem razmišljal in tudi ne vem, kam bi se usmeril.

Nejc Černilogar

Obiskujem fakulteto za elektrotehniko, tretji letnik, smer močnostna elektrotehnika – sistemsko tehnološka.

Za štipendijo v Domelu sem se odločil, ker sem po končani gimnaziji potreboval nekaj finančne neodvisnosti. Toda zaradi športa ni časa in energije, da bi se poleg študija ukvarjal še s študentskim delom. Prošnje za štipendijo sem poslal na več naslovov, toda Domel je bilo edino podjetje, ki

OTROCI

SO OBISKALI DOMEL

mi je odgovorilo. Upal sem, da bo moji prošnji ugodil prav Domel, saj je perspektivno podjetje, ki je poleg vsega locirano izven Ljubljane, jaz pa nimam želje, da bi kasneje vsak dan taval po ljubljanski gneči.

Štipendija mi poleg finančne neodvisnosti pomeni dodatno

motivacijo za študij.

V Domelu bi se rad zaposlil na čimbolj dinamičnem delovnem mestu, neke na področju razvoja ali raziskav.

V PODJETJU PONOVO PRAVNA SLUŽBA

V januarju 2010 je v podjetju po dolgih letih ponovno začela delovati pravna služba. Po končanem študiju se je kot pripravnica zaposlila naša štipendistka Romana Markelj. Lansko jesen je končala univerzitetni študij prava na Pravni fakulteti v Ljubljani. Njeno delovno mesto je trenutno v kadrovskem oddelku. Lahko jo dobite tudi po telefonu – interna številka 141.

Romano smo povprašali o vtisih in občutkih, ko je prvič vstopila v kadrovske oddelke, in kakšna so njena pričakovanja.

Kot Domelova štipendistka si se po končanem študiju na pravni fakulteti s 1.1.2010 zaposlila v Domelu. Kako se po pol leta službe počutiš v naši sredini in kakšni so bili tvoji občutki, ko si prvič »zares« vstopila skozi vrata kadrovskega oddelka?

Teh šest mesecev je minilo res zelo hitro in še zdaj moram kdaj pa kdaj sama sebe opomniti, da nisem več študentka in da moram sedaj vsak dan zgodaj vstati in oditi v službo. Počutim se super, kar je zagotovo tudi posledica dobrega vzdušja v pisarni in prijaznosti vseh zaposlenih v podjetju. Na začetku je bil verjetno najbolj prisoten strah, kako se bom vključila med zaposlene in kakšno bo moje delo. Spoznavam vedno več zaposlenih, sistem dela, vsi pa so tudi pripravljeni pomagati, če se obrnem na njih z vprašanji.

Kako gledaš na to, da v podjetju dolga leta nismo imeli pravne službe?

Predvsem je slabo, ker so sedaj zadeve porazgubljene in ni neke enotnosti. Res je, da so pomembnejše stvari opravljali zunanji pravniki in je stanje glede urejenosti v Domelu zelo dobro. Je pa veliko lažje, če za mnenje o neki pravni zadevi vprašam nekoga, ki mu je pravno področje poznano.

Čeprav si trenutno še pripravnica, kakšni so tvoji cilji za prihodnost?

Trenutno mi je predvsem najpomembnejše, da se čim več in čim boljše naučim samega dela v praksi. Pravnik v podjetju pokriva res veliko pravnih področjih, tako da je veliko snovi. Poleg tega nameravam opraviti še pravniški državni izpit, tako da me čaka še veliko učenja.

Ali bi štipendistom in zaposlenim v Domelu želela kaj sporočiti oz. povedati?

Predvsem to, da naj uživajo v času študija in brezskrbnosti. Zaposlenim pa sem vedno na voljo za vsakršna vprašanja.

Vsem anketiranim se najlepše zahvaljujem za sodelovanje.

V vrtcu smo letos pripravili projekt o poklicih. Med drugim smo spoznavali tudi poklice naših staršev. V vrtec smo povabili šiviljo, slaščičarko, medicinsko sestro, kuharja in obiskali mehanično delavnico. Kar veliko staršev naših varovancev hodi v službo v Domel, zato so se otroci veselili obiska tega podjetja in ga težko pričakali. V torek, 18. maja, smo se pod vodstvom Andreja Šuštarja sprehodili po tovarni in imeli priložnost pogledati, kaj delajo njihovi starši in ostali delavci.

Marjeta Nastran

Kolektiv Antonovega vrtca se najlepše zahvaljuje vodstvu tovarne Domel in vsem, ki ste pomagali in sodelovali pri pripravi in izvedbi tega obiska.

Otroci so bili nad obiskom navdušeni, nekaj izjav otrok smo zapisali.

Tone: Matjažev ati dela v Domelu. Obleženo ima modro haljo.

Mohor: Videl sem stroje, ki so se premikali.

Marko P.: Videl sem motorje.

Blaž: Robot se je vrtil in delal. Imeli so klimo, ker je drugače notri zelo vroče.

Luka R.: Viličar je vozil palete.

Tina: Moja mami in ati delata v Domelu. Ati dela matice. Pa trak sem videla. Moj ati nam je dal čepke.

Hana: Tinin ati je delal tiste krogce.

Neža: Meni je bilo všeč, ko je tisti stroj delal take piškotke iz kovine.

Marija: Meni je bilo zanimivo, ko so nastajali svedrčki na stružnici.

Lara: Tinin ati nam je dal zamaške za v ušesa. Če ropota, pa jih daš gor.

Zala: Videla sem, ko so delali stroje.

Luka D.: Videl sem en stroj podoben pajku, ki je stiskal take stvari, ki jih rabijo za motorje.

Martin: Sestavljali so motorje.

Erik: V Domelu delajo motorje za sesalce, avte in mikserje. V Domelu dela veliko ljudi. Za dvajset vrtcev ljudi.

Aljoša: Jaz sem videl, ko je voda »špricala«, ko je delal stroj.

Miha: Vsi stroji so bili zelo veliki. Podarili so nam barvice in bombone.

Tadej: Videl sem zelo velik motor, ki je ropotal.

David: Videl sem tak stroj za zavijanje paketov. En stroj je dajal ven pečene piškotke iz plastike. Imeli so velike cevi za odstranjevanje slabega zraka. Moj ati nam je pokazal motorje iz Domela.

Marko M.: Ati je naredil na stroju krog in gor narisal križ.

Lenart: Jaz sem videl, ko se je premikal en majhen krog. Videli smo starše naših prijateljev. Videl sem tudi Toneta. V košare letijo kovinski deli. Ko je polna, jo zamenjajo.

Matjaž: Ati mi je pokazal, kje dela in kaj dela.

Tadeja Bergant

Kot nagrada za dobro delovanje sveta delavcev, sindikata in letos tudi uredniškega odbora Mozaika je bil letos izbran izlet v Barcelono.

»Joj, za tri dni ... že v četrtek me ne bo v službi, pa toliko dela ...« je bila prva misel, ki mi je šinila skozi možgane. Takoj naslednja pa: »Oh, bomo že ... škoda, da bi zavrnila ...« In se je začelo v četrtek »sredi noči« ... Odhod izpred Domela je bil namreč že ob 4.00 zjutraj. Na Celovski v Ljubljani se nam je pridružila vodička Maja in potem »gasa« proti Benetkam, kjer smo morali ujeti letalo proti Barceloni za ob desetih.

Na avtobusu je bila prijetna tišina in dežne kaplje so nekje do Fernetičev polzele po steklih ... primerno res izključno za dremanje, česar so se držali skoraj vsi v avtobusu, le midve s Štefko se nisva dali ... (so rekli, da je bila najina debata umirjena in jih je še dodatno uspavala).

Malo čez mejo smo naredili postanek za kavo in WC, potem pa smo bili kar hitro v Benetkah. Vozovnice smo dobili kar hitro, potem pa so nam preko ekranov sporočili, da je naš let »delayed«, ker je letalo, na katerega bi se morali vkrcati, iz Španije letelo kasneje zaradi vulkanskega prahu ... Hja no, kaj »čmo družga - počak'mo«. Ker je Barcelona znana po žeparjih, smo se zakadili (pravzaprav zakadile – moškemu delu ekipe je bilo načeloma vseeno) v trgovino z denarnicami (ko smo našle eno, kjer so bile cene zapisane v dvomestnih številkah ...) in pokupile kar nekaj denarnic z vrvicami za okrog vratu. Sigurna je pa le sigurna!

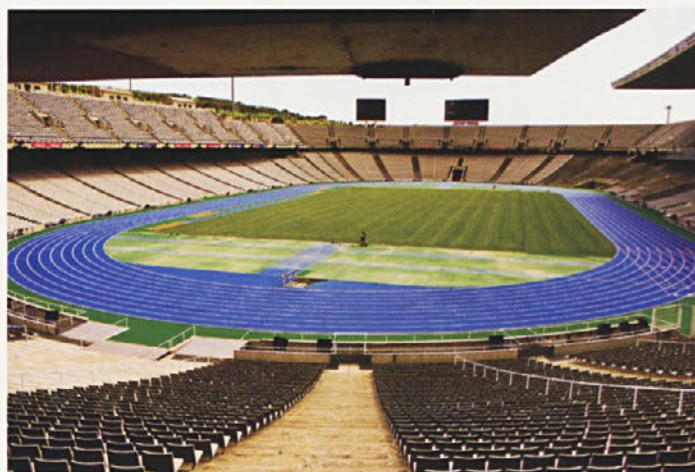
Potem pa smo še malo počakali – potrpežljivo, vsak na svojem stolu in dočakali ...

V Barceloni nas je na letališču počakal avtobus s prijaznim šoferjem in naš ogled se je začel. Zaradi zamude smo malce zamenjali vrstni red ogledov in začeli z Jupitrovo goro ali Montjuicom, kamor smo se začeli vzpenjati, ko smo prečkali osrednji trg Placa Espanya. Videli smo tudi mestno središče z novim pristaniščem Drassanes z znamenitim kipom Krištofa Kolumba, ki veličastno dvignjen tam sredi trga kaže nekam v daljavo, na morje. Tam čez so speljane tudi gondole, od koder je možen petminuten pogled na trga in okolico iz zraka.

Na vrhu smo imeli priložnost z razgledne točke videti razsežnosti Barcelone. Ogromna je.

Od tam smo se mimo olimpijske vasi peljali na ogled še drugih športnih objektov z olimpijade 1992.

Sledil je ogled starega pristanišča Ribera in od tam smo »jo mahnili« proti eni nedvomno največjih znamenitosti Barcelone – cerkvi Familije Sagrade. Maja nam je razložila, da je avtor te kulturne mojstrovine (vendar ne v celoti) Antonio Gaudi. Opisala nam je karakter tega velikega umetnika – kako je bil že kot otrok malce drugačen, ker je bil hudo bolan (imel je hudo revmo) in se ni mogel prosto igrati, zato se je že takrat posvečal naravi, ki ga je močno navdihovala skozi vse njegovo obdobje umetniškega ustvarjanja. V naravi namreč ni nič ravno, simetrično. Gaudi je bil tudi izredno veren – njegov namen je bil zgraditi veličastno katedralo z 18 zvoniki, od katerih vsak ponazarja neko sveto osebo. Za časa njegovega življenja mu je uspelo končati le pročelje z enim zvonikom, tako da se cerkev po njegovi ideji še danes gradi. Znotraj je praktično pravo gradbišče. Ko smo prišli pred fasado na severni strani, ki jo je oblikoval Gaudi, nam je bilo jasno, zakaj nam je Maja govorila vse to. Fasada kaže na enega samega Gaudija z vsemi njegovimi posebnostmi.

Po njegovi smrti so pri gradnji sodelovali tudi drugi znani arhitekti – že južna fasada kaže na drugačen slog.

Znotraj cerkve je kot rečeno gradbišče, spodaj pa imajo pripravljen nekakšen muzej z maketami, ki kažejo, kako bo cerkev izgledala, ko bo enkrat končana.

Od cerkve »Svet družine« smo se dvignili malce nad center mesta, in sicer v park Güell, ki ga je s svojimi idejami ravno tako zaznamoval Gaudi. Čudovito rastlinje, iz katerega se sliši vreščanje papig – sem in tja se kakšna spusti na drugo drevo, so rumene, zelene barve ... predvsem pa so zelo glasne.

Na skrajni zgornji točki se park odpre v čudovito ploščad ograjeno z zanimivo ograjo – prav tako delo Gaudi-ja – spet neenakomerno, zanimivo – v stilu mozaične tehnike. Na isti način je malo nižje še eden od gaudijevskih simbolov Barcelone – kuščar (»geko«), ki jih je Gaudi oboževal.

Od tu smo se počasi odpravili proti hotelu. Peljali smo se skozi mestno četrt L'eixample, ki je znana po svojem modernističnem stilu iz časa katalonske secesije. Tam smo videli slavne Gaudijeve palače Casa Batlló, Casa Amatller in Casa Milà. Ta slednja, recimo, je bila grajena za družino Milà in je znana tudi pod imenom La Pedrera (kamnolom). Tukaj nam je Maja še enkrat povedala, kakšen »posebnež« je bil Gaudi. Ni se kaj prida oziral na želje in potrebe »svojih strank« in ko mu je nekoč neka gospa, s katero sta se skregala, očitala, da je stanovanje oblikovano tako neenakomerno in nesimetrično, da še klavirja ne more nikamor postaviti, ji je enostavno zabrusil, naj raje igra violino, da ji pač ni treba igrati klavirja.

No, v hotelu Senator (4 zvezdice) so nas že čakale sobe in večerja. Odlična ponudba, ni kaj. V sobah so bile postelje z regulacijo višine vzglavja na posteljah ... s čimer smo se kar malo poigrali ... Po večerji pa smo se z avtobusom odpeljali nazaj na Placa Espanya gledat eno izmed glavnih večernih atrakcij – magične fontane. Res so magične z vsemi svetlobnimi in glasbenimi efekti.

Ko smo se pozno zvečer vrnili »iz mesta«, smo pred hotelom naleteli na skupino – ne boste verjeli – »zajčice«!!

Nande je »navezal kontakt«, ampak smo potem tudi ostali izvedeli, da je »bela zajčica – bride to be« bodoča nevesta, ki je iz Velike Britanije pripeljala »punce« na deklíščino!??

Naslednji dan smo se šli za cel dan potepat po Costi Bravi oz. po njenem obrobju. Tokrat nas je vozila ženska – temperamentna Španka, ki je prepevala in se cel dan smejala.

Najprej smo se odpravili v Girono, staro mesto na sotočju štirih rek, ki ima bogato zgodovino od židovske kulture pa do arabskih četrti. Tu smo si ogledali cerkev nad mestom, kjer so imeli ravno razstavo cvetja.

Od tu smo pot nadaljevali proti mestu Banyoles, ki je znano po olimpijadi leta 1992, ker so se tu odvijala veslaška tekmovanja.

Naslednji cilj nam je bilo mesto Besalu ob reki Fluvii. Znano je po atraktivnem romanskem mostu čez reko in po svojih kamnitih ulicah. Glavna ulica je Tallaferró, kjer se lahko vidi veliko zanimivih stavb in eksotičnih detajlov (recimo stoli sredi fasade), ki srednjeveškemu čaru dodajo še poseben pridih.

Ali ste vedeli, da v Besalaju obstaja muzej, ki se mu reče »Museum di miniatures i microminiatures« in je v njem mogoče videti, kako je šlo 12 kamel skozi šivankino uho? No, zdaj veste ... mi si ga sicer nismo ogledali, ampak nam je eno prijazno špansko dekle ponudilo prospekte ... tako, da si ga bomo naslednjič zagotovo ogledali.

Odpeljali smo se naprej proti Figueresu, ki je rojstno mesto Salvadorja Dali-ja.

Če do zdaj nisem vedela, se sedaj zavedam, kako velik umetnik je bil Dali. S svojo nadrealistično usmeritvijo je dal človeštvu veliko umetnin. Sodeloval je celo z Waltom Disneyjem (risanka Destino). Njegova muza in kasnejša žena Gala (Rusinja) ga je inspirirala in jo je na mnogih svojih mojstrovinah upodobil golo. V Figueresu smo si ogledali njegov muzej. Ali ste vedeli, da je logotip za Chupa Chups (lizike) oblikoval prav Salvador in to že leta 1969 in da se od takrat naprej ni spremenil niti najmanj?

Zadnja destinacija, kjer smo se ustavili, je bilo obalno mesto, nekdanja ribiška vas, Cadaques. Ravno Dali je trdil, da je to najlepši kraj na svetu. Tu je preživel ogromno svojega časa in sem je vabil tudi svoje prijatelje – na počitnice – recimo Pabla Picassa. Ker je bilo prijetno sončno popoldne in ker »morje naredi svoje«, smo morali poskusiti, kakšen je občutek, ko stojiš do kolen v vodi, kjer se je namakal Dali s prijatelji ...

Peljali smo se mimo mesta Roses, ki je bilo ustanovljeno s strani kolonije priseljencev z grškega otoka Rodos, in znano po tem, da je tu Napoleon spraval ob krono takratnega španskega kralja Karla IV in okronal svojega brata Jozefa.

Vso pot nazaj do hotela smo si brisali solze (od smeha) in se držali za trebuh. Fantje na zadnjih sedežih so namreč tekmovali (predvsem Joža in Robi) v pripovedovanju vicev ... Za »crknit«!

V hotelu nas je spet čakala odlična večerja, po večerji pa je sledil ogled predstave ognjevitnega flamenca. Nekoliko pozno smo prispeli v nabito polno (nekakšno) gostilno, kjer so samo še na nas čakale štiri vrste stolov desno od odra. Komaj smo se posedli, so ugasnile luči in predstava se je začela. Takoj se je ozračje nabilo s tako temperamentnim nabojem, da se je skoraj isknilo. Plesalci so ustvarjali posebno vzdušje s svojim ploskanjem in plesom. Kako morejo tako hitro s petami udarjati ob tla!!! Najbolj čuten ples, kar sem jih videla v živo!!! Vmes so nam postregli s sangrio in »kaj češ boljšga«?

Ko smo se vrnili v hotel, smo šli kar vsi v »kadinico«, kjer smo se še malo »družili« - zunaj je bilo kar hladno in smo se imeli prav lušno ...

Zadnji dan je bil bolj »na izi« - v načrtu je bil ogled Barcelone, njenih kulturnih znamenitosti in turističnih atrakcij. Vendar je pretežno moški

del »ekipe« nekako izrazil željo, da pa je »FC Barca«, če je človek že v Barceloni, kljub vsemu OBVEZNO potrebno pogledati od blizu. Zato smo se razdelili na polovico in tisti, ki so si želeli ogledati stadion in vse kar sodi zraven, so si odšli po Majinih navodilih ogledat nogometne atrakcije, ostali pa smo šli »v mesto«. Do centra smo se zapeljali s podzemno železnico – zdaj smo že znali sami kupiti vozovnice na avtomatu.

Začeli smo najprej z malo »kulturnejšim« delom – ogledali smo si stolnico, tudi od znotraj. Lep primer katalonske gotike, ki izvira celo iz 14. stoletja. Znotraj smo si lahko ogledali poseben del stolnice, kjer imajo po ne vem katerem izročilu celo 13 gosi. V ribniku, zraven katerega so gosi, pa plavajo čudovite zlate ribice ... res lepo za pogledat.

Bolj kot to, pa se mi je vtisnilo v spomin, koliko je tam pred stolnico revežev, beračev, ki prosijo za denar. In kako to počnejo. Opazovala sem neko žensko, ki je prišla pred glavni vhod s polnimi rokami nekih cunj, ki jih je razmetala okrog sebe in se začela vanje zavijati. Pri tem je spačila obraz in začela z glasnim jokavim glasom prositi nekaj v smislu »ajutare por favor« ... Sedla je na tla (na tiste razprostrte cunje), skrila noge, predse pa postavila kovinski lonček za denar, ob sebe pa plastenko z vodo ... Nisem se mogla znebiti občutka, da je začela »jutranjo izmeno«, čeprav sem prepričana, da nekateri res potrebujejo pomoč.

Potem smo si (od zunaj) ogledali Picassov muzej in od tam šli v lokal na Kraljevi trg (Placa del Rei), kjer smo upali na postrežbo s kavo. Ampak ne boste verjeli - malo starejši natakars se je obnašal, kot da smo »zrak«, in bi nas skoraj nadrl, zakaj nas je toliko prišlo ravno pred njegov lokal, ko pa je za vse sam, pa še vsa naročila po mizah so mu zamešali ... Sploh se nismo veliko ozirali na njegovo »nesrečo«, ampak smo se preselili v lokal na drugo stran trga, kjer je bila postrežba hitra in natakars prijaznejši. Potem smo si šli skupaj še ogledat znamenito živilsko tržnico La Boqueria. Gneča, da komaj dihaš, ponudba vsega, kar se da pojesti, pa tudi tako pestra, da samo gledaš!!!

Po ogledu tržnice (ko smo vsi poskusili vse, kar je kdo tam kupil - od češenj, ki so bile res hrustljave in dobre, do pasijonke in kivija ...

grb »FC Barce«, pa obeski, razglednice, dežniki, majice, torbe, ogrlice, zapestnice, kozarci ...

Posebno zanimivi so se nam zdeli »živi kipi«. Ljudje, preoblečeni in zamaskirani v različne podobe - od znanstveno fantastičnih, grozljivih, smešnih, botaničnih ... stojijo popolnoma pri miru in gledajo nepremično predse. Če pa vržeš kovanec v posodico, oživijo in se lahko z njimi slikaš ... res atraktivno in smešno, ker nekateri turisti od groze zraven kar vpijejo ...

SREČANJE

OB ODHODU V POKOJ

»Res fino za pogledat«, se kar »namatrajo« za tisti drobiž v lončkih ...

Počasi smo se morali zbrati na zborni točki na Placa de Catalunya, kot nam je naročila Maja. Tam smo še ovekovečili eno samo zadovoljstvo, kajti res smo videli veliko lepega.

Ekipa, ki je bila »fuzbalsko« navdihnena, je pa tudi uživala. So se skoraj poistovetili z igralci slavnega španskega kluba. Zvečer, ko smo se srečali v hotelu, so imeli ene take posebne avre ...

Res smo imeli lep izlet s priokusom sangrie, piva, flamenca, nogometa in vrtnic ... Upam, da smo vam pričarali vsaj nekaj španskih utrinkov.

Aleš Markelj

V začetku meseca julija 2010 smo v podjetju pripravili srečanje z zaposlenimi, ki so v prvem polletju letošnjega leta zaključili svoje delovne kariere in so oz. bodo v kratkem odšli v zasluženi pokoj.

Na srečanje so bili vabljeni naslednji naši dosednji sodelavci:

Marta Jeras, Milka Križnar, Tončka Rant, Stanislava Mohorič, Marica Drol, Marija Čemažar, Vanja Dolenc, Stevo Božič, Fikret Ljubljankič in Janez Troha.

Žal se srečanja, iz različnih razlogov, niso mogli udeležiti vsi vabljeni. Na samem srečanju se je predsednica uprave dr. Jožica Rejec vsem prisotnim vabljenim udeležencem zahvalila za njihovo dosedanje delo, vložen trud ter izkazano pripadnost pri razvoju in rasti našega podjetja v preteklem odboju. Skupno smo se pomenili o nekaterih glavnih mejnikih v zgodovini podjetja, na koncu pa so tudi »bodoči upokojeanci« povedali posamezne zanimive dogodke in osebne izkušnje iz njihovih prvih korakov ob zaposlitvi v podjetju.

Ob zaključku smo vsem skupaj zaželeli še veliko zdravja in osebnega zadovoljstva ter da bi jih še čim dalj spremljali lepi spomini na preživete dni v podjetju.

VIVA

LAS VEGAS – VDTA/SDTA 2010

Peter Korošec

Z začetkom leta so se ponovno začele sejemske aktivnosti. Konec leta 2009 smo v Domel-u uspešno pričeli s proizvodnjo nove družine sesalnih enot premera 183 mm. Enota je bila razvita za ameriškega proizvajalca centralnih sesalnikov, saj v ZDA še vedno velja pravilo, da je večje boljše. Projekt se je zaradi pridobivanja potrebnih certifikatov nekoliko zavlekel.

Predvidene letne količine za prvotnega naročnika so bile manjše od kapacitet, tako da smo razstavljanje na prvem sejmu VDTA v Las Vegas-u porabili za predstavitev novega produkta ter njegovo plasiranje na zahtevnem trgu. Hkrati z novo sesalno enoto iz Slovenije smo predstavili tudi družino Domel-ovih »kitajskih« proizvodov. Za izdelavo celotnega kataloga je bilo premalo časa, zato smo za novosti pripravili le krajšo predstavitev ter vzorce za razstavo v vitrini.

Las Vegas je sinonim za zabavo odraslih, je neke vrste Disneyland. A če si tam službeno, ti vsaj na začetku zmanjkuje časa. Najprej se moraš privaditi na časovno razliko. Tako vstaneš sredi noči, zgodaj popoldne pa si že strašno zaspan. Poleg tega poskrbijo za bujenje razni klici iz tovarne. Za razliko od evropskih sejmov je v ZDA celotna postavitve Domel-ovega razstavnega prostora prepriščena udeležencem. Najprej je potrebno temeljito očistiti sposojeno opremo, nato pa kolikor se da, lično urediti prostor.

Drugi dan pa se začne zares. Celotna ekipa se na sejmu posveti starim in potencialnim novim kupcem. Vrstijo se sestanki, na katerih predstavimo novosti ter s kupci poskušamo rešiti tehnična in komercialna vprašanja. Zaradi tega je razstavljanje na sejmu zelo koristno, saj na enem mestu vzdržujemo kontakt s kar največjim številom strank. Izredno pomembna je tudi izmenjava informacij med kupci, saj se dober glas na takšni prireditvi zelo hitro širi ter ustvarja dodaten interes za poslovno sodelovanje.

Vsaka službena pot je skrbno načrtovana, tako časovno kot tudi stroškovno. Letošnji sejem se je zaključil v soboto. Ker so letalske karte ob koncu tedna precej dražje, smo se odločili ostati še en dan. Tako smo si lahko ogledali tudi znameniti Hoover-jev jež na reki Colorado in gradbišče novega mostu, ki se pne nad vodom Grand Canyon-a. S tem mostom bodo razbremenili ozko cesto preko jez, ki trenutno povezuje zvezni državi Nevada in Arizona, in jež dodatno zaščitili.

letošnja ekipa, ki je zastopala Domel

razstveni prostor predstavlja podjetje in kot tak mora biti primerno urejen

dobrodošlica na letališču

pripravljanje razstavnega prostora je navadno precej umazano delo

Hoover-jev jež (Hoover Dam) z zadnje strani

zaključna dela na novi povezavi med Arizono in Nevado

Marija Demšar

Železniki so prvič omenjeni leta 1348. Nemški cesar Oton II je že daljnega leta 973 podaril freisinškemu škofu zemljiško posest in pravice v Škofji Loki. Enako tudi v delu Selške doline, ko je bila v njihovi lasti vsa Selška in Poljanska dolina.

Prvi naseljenci v 13. stoletju naj bi bili Furlani, pa tudi Beneški Slovenci. Od teh prvih naseljencev izvirajo tudi nekateri priimki, kot so Dermota, Boncelj, Košmelj ... Najstarejša hiša v Železnikih je Palmada. Njeni lastniki so bili doma iz Palmanove v Italiji. Hiša je verjetno delo istega arhitekta kot Homanova hiša v Škofji Loki. Skozi čas se je ime Palmada preoblikovalo v Plnada.

Italijanske Furlane so tukaj naselili škofje, ker so v okolici Železnikov odkrili rudo. Pa ne samo železovo. V dolini Smoleve naj bi bilo tudi nekaj bakra. Našle so se tudi sledi urana (Sv. Tomaž) ter svinca in cinka v Knapih. Toda to spada med raziskave v novejši zgodovini.

V tistem obdobju je bila pomembna železova ruda. Našli so jo v Kovaškem vrhu, Vancovcu, pod Ratitovcem in verjetno še kje. Zagotovo je bila najpomembnejša Dražgoška gora. Rekli so ji tudi Železna gora. Rudo so odvažali v dolino. Po vsej verjetnosti je tako nastalo ime Rudno. Tam so jo skladiščili in nato odvažali naprej.

Pomembni so biti tudi vsi okoliški gozdovi, predvsem Jelovica. Iz lesa so kuhali oglje, ki je nujno potrebno v železarstvu. Samo zamislite si plavž brez oglja. Tudi v kovačnicah in vigenjih brez njega ne bi šlo. V Železnikih je bilo mnogo kovačev, največ menda celo okrog 400. Fužinarskih delavcev je bilo bolj malo. Dobila sem podatke, da naj bi fužine stale v Farjem Potoku, Dašnici in na Racovniku, Gorenjem koncu in Jesenovcu.

Fužinarji so ohlajeno gmoto iz plavža ponovno segreli in jo pod velikimi kladivi (imenovanimi tudi norci), ki jih je poganjala voda prekovali v t.i. štange. Te štange so kovači – cajnarji stanjšali v železne šibke ali cajne. Šele iz teh so kovači v vigenjih izdelovali žeblje. Kovale so tudi ženske. Obojim so bili v pomoč otroci, saj so že pri ranih osmih letih delali za svoj kruh.

Kovalo se je v glavnem ponoči. Delovni pogoji in razmere so bile slabe. V vigenjih so preživeli največ časa. Tam je tekla tudi dojenčkova zibel, ki jo je prav tako poganjala voda. Kuhali so spotoma ob ognju. Zelenjave niso premgli. Največ so pojedli boba, fižola, repe, koruznega močnika, polente in krompirja. Kot zanimivost naj omenim, da so krompir dolgo zavračali. Šele cesarica Marija Terezija je z odlokom naredila red. Poleg tega je odredila tudi prepoved reje koz, ker so pojedle vse, kar jim je prišlo pod zobe, torej tudi tisto, česar ne bi smele.

Pri brskanju in prebiranju literature in člankov sem naletela tudi na dve zanimivi jedi:

- koštrunov ajmoht s krompirjem (na koščke zrezano meso, precej čebule in krompir, vse skupaj zgoščeno z moko),
- jetrova polija (jetrci v nekakšni omaki, prelita čez koruzne žgance).

Najstarejša hiša v Železnikih - Plnada

Pa to ni bil vsakdanja jed, ampak praznična.

Življenje žebelarjev je bilo trdo, zaslužek pa slab.

Zaradi žebelarstva se je razvilo tudi sodarstvo. Žeblje so tvorili v sodih, na konjskih hrbtih, vse do Italije. V Trstu so jih preložili na ladje za Bližnji vzhod. Prvotno je pot potekala po vrhovih hribov, saj bi bili v dolini lahka tarča roparjev. Šele kasneje so tvorili po Baški grapi. Nazaj grede so v bariglah tihotapili žito in sol. Torej tega ni počel samo Martin Krpan. Kdo neki je bil prvi?

Današnji Železniki se nahajajo na nadmorski višini 458 metrov.

Trg so Železniki postali že daljnega leta 1575, mesto pa v letu 2006.

Na tem mestu je bilo nekdaj močvirje, voda je prosto tekla povsod. Po nekaterih podatkih naj bi se iz Kališ do Golice vozili kar s čolni. Iz tega lahko sklepamo in pojasnimo, zakaj je pod Kališami obstajala fužina. Tam so odkrili tudi pšenico in žlindro. Torej fužino. Od kje jim pa voda? Zanimivo, saj morda ta pripoved dejansko drži.

Šele po prihodu Furlanov so strugo reke poglobili in vodo »ukrotili«. Tudi ime Otoki verjetno izhaja iz tistih časov. Voda je bila v veliko pomoč. Poganjala je več mlinov, kovačnic in vigenjcev. Tudi barvarstvo in plavži so bili vedno tesno povezani z vodo. Ogenj in voda! To je bilo v tem kraju vedno prisotno. Pa ne le v dobrem smislu. Oboje pomeni tudi mnogo hudega. Zadnjih poplav ni še nihče pozabil. V preteklosti je bilo veliko požarov. Leta 1620 so Železniki utrpeli hudo škodo, najhujši požar pa je bil maja 1822. Začelo se je na Gorenjem koncu. Goreli so takratni celi Železniki (menda sta ostali nepoškodovani samo dve hiši) in tudi Češnjica in Studeno. Po virih je zaradi močnega vetra pristal tleč ogorek celo na mostu v Kranju. Naslednjič je ponovno gorelo leta 1944, ko je pogorelo 12 stavb, med njimi sokolski in prosvetni dom, Levičnikova hiša na Racovniku in tudi cerkvi ni bilo prizanešeno.

Zanimivo se mi zdi, kako je bila ustanovljena fara v Železnikih. Leta 1622 je Jurij Plavec prinašal listino oglejskega patriarha. To ni bilo vseh ne loški gospodi, ne Selčanom. V Selcih so ga čakali dneve in noči. Niso ga dočakali, ker je modri in pogumni mož s konjem jezdil po reki Sori in tako predal listino in najbrž rešil tudi sebe.

Kovači in rudarji so nekaj imeli veliko bonitet in pravic. Svoboda jim je veliko pomenila. Vsega tega so se tudi zavedali. Bili so nekaj posebnega.

Iz Železnikov izhaja mnogo šolanih in znanih ljudi. Eden izmed njih je duhovnik Mihael Grošelj (sicer rojen v Kropi), ki je po hudih prizadevanjih že leta 1815 ustanovil šolo v Železnikih. Drugi znani je organist in župan Jožef Levičnik, ki je svojemu kraju največ prispeval z učiteljevanjem. Pa tudi dr. Anton Globočnik in dr. Strnadova, ena prvih, če ne celo prva zdravnica na Gorenjskem. Mnogo si je upala ta pogumna gospa. Predvsem med vojno. Omenim naj še dr. Franceta Koblarja in planinskega pisatelja Janka Mlakarja. Priporočam Mlakarjevo knjigo z naslovom »Iz mojega nahrbtnika«. Iz srca se boste nasmejali.

Po prebrani Koblarjevi knjigi »Moj obračun« pa sem dobila vtis, da je bil mož precej zagrenjen, ko je pisal o svojem rojstnem kraju in o sebi.

O Železnikih so pisali že mnogi. Mnogo je zapisanega, veliko pa se je sčasoma izgubilo. Vseeno menim, da obstaja še precej neodkrita gradiva. Veliko bi še vedeli povedati tudi najstarejši krajan, vendar ni nikogar, ki bi zapisal, preden se vse izgubi.

Bore malo pa je napisanega o malih, preprostih, delavnih in revnih ljudeh, ki so bili svoj boj za vsakdanje preživetje. Zadnji plavž je ugasnil leta 1902 in menda je bil to celo zadnji v Sloveniji. Zaradi izgube dela in cenejših konkurence so se ljudje za preživetje borili na različne načine, a konec železo-rudarske dejavnosti je bil neizbežen. Takrat je v Železnikih zavladovala revščina in s tem tudi lakota in beda. Mnogi so se izselili, če so le dobili možnost. Najrevnejši so ostali. Pomagali so si vsak po svojih zmožnostih. Vse več je bilo klekljanja čipk. Leta 1903 so ustanovili čipkarsko šolo, saj so čipke mnogim pomenile prepotrebni kruh. Vendar vsi tudi niso klekljali, otroke pa je bilo potrebno nahraniti. Menda so ženske in otroci s kanglico hodili h kmetom na Češnjico in Studeno ter prosili za hrano.

Še danes je kanglica simbol Železnikov. Jaz jo imam. Sem potem Železnikarica? Verjetno po koreninah ne, ker je bilo v preteklosti tu mnogo priseljevanja in odseljevanja. Že v Valvazorjevem času naj bi v Železnikih živelo 2.000 ljudi. Koliko jih je danes, nimam podatka.

V 70. letih je bila potreba po delavcih velika. Po drugi svetovni se je pojavila kovinska in lesna industrija. Za kruhom so ljudje prihajali od povsod iz Slovenije, pa tudi iz drugih republik bivše Jugoslavije. Rekla bi, da je prebivalstvo Železnikov danes Jugoslavija v pomanjšani različici.

Stari pristni Železnikarji z več rodovi prednikov so danes v manjšini. Vendar jim je kljub temu uspelo do danes ohraniti kulturno dediščino. Ko so današnji ostanek plavža nekoč že začeli rušiti, jim je vandalsko rušenje k sreči uspelo ustaviti in tudi obnovili so plavž, za kar jim moramo biti hvaležni.

Danes je staro jedro Železnikov razglašeno za urbanistični in kulturni spomenik.

PIKNIK

DOMEL 2010

Anica Jelenc

Poletje je – čas počitnic, dopustov, piknikov... Aha piknik, seveda spet smo bili na pikniku! Po enoletnem premoru, ko smo tistega »davnega« leta 2008 imeli zadnje domelovo druženje na pikniku, smo bili letos spet vsi enotnega mnenja, da piknik mora biti, kljub krizi, ki nas še vedno spremlja.

Priprave na to največje srečanje domelovcev so potekale že kar nekaj časa. Urediti je potrebno vse, da poteka na pikniku brez zapletov, treba je rezervirati ansambel, prostor na športnem parku Rovn v Selcih, šotor, kamor se lahko skrijejo pred prehudo vročino ali pa morda dežjem... pa kaj bi naštevala. Skratka dela je veliko, le še datum smo dorekli – 10.7.2010 in od takrat dalje nam je čas neusmiljeno bežal, zato smo bili vsi v stalni pripravljenosti, da poprimemo za vsako delo, ki nam ga narekuje taka priprava.

Letos smo v dogovoru z ustreznimi službami pripravili nekaj novosti glede same izvedbe piknika. Kot ste že sami ugotovili, kdor se je seveda tega srečanja udeležil, je bila sprememba pri prijavi udeležbe. Lahko se pohvalimo, da so naši zaposleni zelo podprli in odobravalni takšno odločitev, da je vsak prijavljen lahko le na pikniku osebno prejel svoj bon za hrano in pijačo. Močno upam, da smo vsi takšnega mnenja in da je piknik dobro uspel, saj je bilo to druženje zares prijetno za vse nas. Tudi vreme nam je bilo naklonjeno, dan je bil sončen, vroč, na nebu pa brez oblaka. Pravi datum smo si zbrali, kajne?

V sklopu tega srečanja običajno potekajo tudi športne aktivnosti, ki pa se pričnejo že teden pred našim skupnim druženjem. Na sami prireditvi pa je razglasitev rezultatov vseh športnih tekmovanj naših delavcev. Podelili smo pokale in prehodne pokale za najboljše dosežke posameznikov in ekip. Letos smo prvič podelili tudi prehodne pokale, kdor pa osvoji trikrat zapored prvo mesto, prehodni pokal lahko potem dobi v trajno last. Naj naštejemo še vse discipline v katerih so se pomerili naši delavci: tenis, streljanje z zračno puško, pikado, nogomet, odbojka na mivki in letos prvič street ball.

Kaj naj še ob koncu zapišem – veseli smo prijetnih trenutkov, ki jih preživimo skupaj – zato je nasvidenje na pikniku v Selcih leta 2011!

Rezultati športnih disciplin piknika Domel d.d. v letu 2010

TEKMOVANJE V TENISU:

- Ženske: 3. mesto: Francka Vidic
2. mesto: Veronika Jakolič
1. mesto: Martina Zgaga
- Moški: 3. mesto: Miroslav Olič
2. mesto: Marko Čenčič
1. mesto: Mohor Markelj

TEKMOVANJE V STRELJANJU:

- Ženske: 3. mesto: Anita Habjan
2. mesto: Alenka Kavčič
1. mesto: Petra Dobravec
- Moški: 3. mesto: Bojan Gaber
2. mesto: Armin Tralješič
1. mesto: Igor Mohorič Bonča

TEKMOVANJE V PIKADU:

- Ženske: 3. mesto: Tatjana Prevc
2. mesto: Darja Strnad
1. mesto: Petra Potočnik
- Moški: 3. mesto: Uroš Leban
2. mesto: Mirko Benedičič
1. mesto: Dragan Andeevski

TEKMOVANJE V STREET BALLU:

- Ženske: 3. mesto:
2. mesto: Črniči
1. mesto: Beliči
- Moški: 3. mesto: Razvoj
2. mesto: Ratečmani
1. mesto: Zlata generacija

TEKMOVANJE V NOGOMETU:

- Ženske: 3. mesto:
2. mesto: Montaža Črniči
1. mesto: Montaža Beliči
- Moški: 3. mesto: ECS
2. mesto: Orodjarna
1. mesto: Dream Team

TEKMOVANJE V ODBOJKI NA MIVKI:

- Ženske: 3. mesto: Razvoj
2. mesto: Prodaja 1
1. mesto: Prodaja 2
- Moški: 3. mesto: Zlata generacija
2. mesto: Orodjarna
1. mesto: Razvoj

RIBIŠTVO

NA GORENJSKEM

O ribištvo v našem glasilu že dolgo nismo pisali, zato sem se odločila narediti intervju s svojim sodelavcem Janezom Šušteršičem, ki je zelo aktiven član na področju ribištva na Gorenjskem. Začetki ribištva na Gorenjskem segajo v leto 1876, takrat se je namreč začelo organizirano ribištvo.

Štefka Jeram

Janez, kdaj si se začel ukvarjati z ribištvom in kdo te je navdušil za ta šport?

Uf, to je pa že zelo dolgo nazaj. Moji začetki segajo v daljno leto 1982, ko sem začel kot pionirček v RD Kranj, kjer sem še danes zvest član. Za ribištvo pa me je navdušil moj oče.

Koliko časa si aktiven na področju ribištva?

Na področju ribištva sem aktiven od leta 1994, ko sem opravil ribiški izpit.

Znano mi je, da si aktiven tudi na sodniškem področju in pri izobraževanju mladine. V čem najbolj uživaš?

Res je. Ko sem imel priložnost, sem opravil izpit za sodnika v lovu rib z umetno muho. Vendar je pri nas težko obnavljati licenco za sodnika, saj imamo premalo mednarodnih tekem. No, pa da se malo pohvalim, narejen imam tudi izpit za ribiškega gospodarja, elektroribolov in za inštruktorja mladih ribičev, na katerega sem najbolj ponosen, saj lahko svoje znanje prenašam na mladi rod.

Kar se tiče mladine, sem bil včasih mentor mladih ribičev v RD Kranj, kjer smo imeli mladi ribiči svojo sekcijo. Nato pa sem napredoval (če se temu lahko tako reče) v podpredsednika Mladinske sekcije pri Zvezi ribiških druženj Gorenjske.

Sem pa vse to, odkar imam družino, za nekaj časa potisnil na stranski tir, saj je družina na prvem mestu.

Sedaj si član RD Kranj. Ali si bil član še kake druge ribiške družine?

Ja, sedaj sem član RD Kranj, katere član sem že od vsega začetka. V zadnjem času pa sem tudi član RD Radovljica.

Vem, da v ribištvo obstaja več vrst ribolova, kot so vijačenje, muharjenje, talni ribolov, lov rib s plovcem. Katera vrsta ribolova je tebi najbolj pisana na kožo?

V začetku sem se posvečal vsem tehnikam ribolova. Zadnjih deset let pa moram priznati, da se v največji meri posvečam samo muharjenju. Pri muharjenju čutiš najbolj pristen stik med ribičem, ribo in naravo.

Ko sem prišla na obisk, sem na steni opazila eno večjo ribo. Mi prosim, poveš, katera vrsta ribe krasi steno? Ti pomeni kaj posebnega?

Steno krasi ščuka, dolga 105 cm in teža 11,5 kg. Je pa moj prvi uplen nad 100 cm. Uplenil sem jo leta 1992.

Kateri so še tvoji uspehi s tekmovanj?

Najbolj sem ponosen na doseženo drugo mesto na državnem prvenstvu. In pa tudi na trenutno solidno uvrstitev na državnem prvenstvu posameznikov.

Ekipa Kranj

Mi zaupaš, kateri od uplenov do sedaj velja za tvoj največji uplen. Je mogoče to ščuka, ki jo vidimo na steni, ali je to še kakšna večja riba?

Ne, ta ščuka ni največji uplen, največja riba, ki sem jo uplenil, je som, dolg 124 cm in težak 13 kg. Uplenil pa sem ga v Mavčiškem jezeru.

Vem, da ribe lovite v rekah, potokih, jezerih. Zanima me, kje je zate najboljši ribolov?

Kot sem že omenil prej, se sedaj posvečam samo še muharjenju. Tako, da lovim samo še postrvi in lipane. Vedno bolj se nagibam k temu, da vse ribe spuščam nazaj v vodo (ujemi in spusti). Najraje lovim v reki Savi, kjer imamo še vedno koticke neokrnjene narave, in tam se najbolj sprostim.

Za konec pa mi, prosim, povej še, od kdaj do kdaj traja ribiška sezona.

Ribiška sezona traja praktično celo leto, saj se določene vrste rib lovijo določen čas v letu. Lahko rečem, da smo ribiči lahko aktivni celo leto, le mraz ali vročina nas ne smeta motiti.

Prišla sva do konca najinega klepeta. Janez, najlepša hvala za prijeten klepet. Tale šport mora biti kar zanimiv. Če bom rabila še kakšno informacijo oz. če me premami ribištvo, te pa že poprosim za kak dober nasvet. Uživaj v ribolovu in želim ti čim več športnih uspehov.

ŠPORTNO

SREČANJE 2010

Marjan Kokalj

Kot je že običaj, se vsako leto v športnem parku Rovn v Selcih med seboj v športnih panogah pomerijo zaposleni v podjetjih iz Selške doline. Poleg podjetij pa na igrah lahko sodelujejo tudi zunanji sodelavci in člani Kluba študentov Selške doline.

Športno srečanje se neprekinjeno odvija že od leta 2002. Tekmovalci se med seboj pomerijo v različnih disciplinah: nogometu na travnatem igrišču, street ball-u, tenisu, pikadu, streljanju z zračno puško, odbojki na mivki moški in odbojki na mivki ženske.

Športnega srečanja so se poleg zaposlenih v Domelu udeležili tudi zaposleni v Alplesu, Indramatu, Niku, podjetniki pod okriljem občine Železniki in Obrtne zbornice Škofja Loka in kot smo že omenili člani KŠSD in zunanji delavci. Kot vsako leto so tudi letos zaposleni v Domelu dobro zastopali svoje podjetje in zasegli skupno tretje mesto.

ŠPORTNO SREČANJE PODJETIJ SELŠKE DOLINE 2010

Skupni rezultati:

	Nogomet	Street ball	Tenis	Pikado	Odbojka moški	Odbojka ženske	Strelj.	SKUPNO
1. PODJETNIKI	30	50	50	30	60	30	70	320
2. ZUNANJI	20	60	70	60	30	0	50	290
3. DOMEL	60	40	60	40	20	20	10	250
4. KŠSD	70	30	30	0	50	40	20	240
5. INDRAMAT	50	20	40	10	10	10	70	210
6. NIKO	40	0	10	50	40	0	50	190
7. ALPLES	10	10	20	20	0	0	30	90

Ob istem številu točk odloča več boljših uvrstitev (prvih, drugih mest). V kolikor so ekipe še vedno izenačene, odloča najboljša uvrstitev druge ekipe.

Točkovanje: ZADNJI 10 TOČK, PREDZADNJI 20 IN TAKO DALJE DO PRVEGA MESTA

(v kolikor nastopa v disciplini vseh sedem podjetij, zmagovalec prejme 70 točk, v kolikor sodeluje pet ekip, dobi zmagovalec 50 točk).

Rezultati po posameznih športnih panogah:

NOGOMET: ROVN MOJ PARK

SKUPINA A:	SKUPINA B:	SKUPINA C:
1. ZUNANJI	1. KŠSD 1	1. PODJETNIKI
2. DOMEL 2	2. NIKO	2. KŠSD 2
3. INDRAMAT	3. ALPLES	3. DOMEL 1

Igralni čas 2 x 15 minut v skupini in 2 x 15 minut polfinale in finale. 6 igralcev + vratar, pravila Divje lige. V skupini igrajo vsak z vsakim. Odloča število točk, medsebojno srečanje in »penali« v primeru, da sta ekipi igrali neodločeno. Naprej se uvrstijo zmagovalci skupin, dve najboljši drugouvrščeni ekipi streljata penale, zmagovalec gre v polfinale

1. 09:00	Domel 2 : Indramat	2:1
2. 09:40	KŠSD 1 : Alples	6:0
3. 10:20	Podjetniki : KŠSD 2	0:3
4. 11:00	Zunanji : Indramat	0:2
5. 11:40	Niko : Alples	4:0
6. 12:20	Podjetniki : Domel 1	1:2
7. 13:00	Domel 2 : Zunanji	2:0
8. 13:40	Niko : KŠSD 1	1:5
9. 14:20	KŠSD 2 : Domel 1	0:2
10. 15:00	Penali med drugouv. KŠSD2 : Indramat	2:3
11. 15:15	Polfinale Indramat : Domel 2	1:2
12. 16:00	Polfinale KŠSD : Domel 1	2:1
13. Penali za 3. mesto	Indramat : Domel 1	2:3
14. 17:00	Finale KŠSD : Domel 2	1:0

KOLESARSKI DRESI ZA ZAPOSELENE SKUPINE DOMEL.

Za vse zaposlene so na razpolago kolesarski dresi (majica in hlačke). Možno jih je kupiti po polovični ceni in sicer po 45 evrov.

Standardni kroj tako za ženske kot moške.

Vse informacije na interni telefonski številki:

441 - Aleksander; ali 195 - Romana.

STREET BALL:

SKUPINA A:	SKUPINA B:
1. KŠSD 1	5. PODJETNIKI
2. ALPLES	6. INDRAMAT
3. ZUNANJI	7. DOMEL
4. KŠSD	

A1 ZUNANJI 13:11 B2 DOMEL

A2 KŠSD 2 8:11 B1 PODJETNIKI

ZA TRETJE MESTO: DOMEL 2 11:8 KŠSD2

FINALE: ZUNANJI 12:6 PODJETNIKI

ODBOJKA NA MIVKI ŽENSKE:

DOMEL : INDRAMAT	2:0
KŠSD : PODJETNICE	2:0
KŠSD : DOMEL	2:0
INDRAMAT : PODJETNICE	0:2
KŠSD : INDRAMAT	2:0
PODJETNICE : DOMEL	2:0
1. KŠSD	
2. PODJETNICE	
3. DOMEL	
4. INDRAMAT	

STRELJANJE:

EKIPNO:	
1. INDRAMAT	97
2. PODJETNIKI	97
3. NIKO	93
4. ZUNANJI	93
5. ALPLES	82
6. KŠSD	74
7. DOMEL	71

POSAMEZNO:

JANI ŠUŠTAR – KŠSD	37
BRANKO KOŠIR – PODJETNIKI	36
URBAN ZADNIK – ZUNANJI	36
FRANC VRHUNC – NIKO	35

Za konec pa se je potrebno zahvaliti vsem, ki so na kakršni koli način omogočili izpeljavo športnih iger, in predvsem tistim, ki so na njih sodelovali.

Lep športni pozdrav!

glasilo domel; št. 3

KAMIKAZE

ŠPORTNO DRUŠTVO

Na ustanovnem občnem zboru 20.10.1995 je bilo tudi uradno ustanovljeno Športno društvo Kamikaze Železniki. Tako bomo letos proslavili že 15 let uspešnega delovanja. Seveda pa se je celotna zgodba začela dogajati dobrih dvajset let prej. Ob koncu osnovnega šolanja se je skupina prijateljev leta 1983 z imenom Kamikaze pričela udeleževati nogometnih in kegljaških trim lig. Na začetku delovanja je ekipa doživljala stalne spremembe. Menjave igralcev so bile pogoste, tako da je predvsem veljalo pravilo sodelovanja. Poglavitni razlog teh stalnih menjav v ekipi je bilo obvezno služenje v takratni JLA.

Roman Prezeli

Nogometni zanesenjaki tako že dolgo časa sodelujemo v nogometni ligi v Selcih. V tem času smo praktično zasedali vsa mesta v končni razvrstitvi. Leta 1992 zasedli prvo mesto, v slabših časih pa smo tudi kraljevali na začetku. V zadnjih letih se je število sodelujočih ekip na divji ligi močno povečalo, nogometno ekipa po še vedno tvori isto jedro, tako da smo postali že veterani. Tako sedaj sodelujemo v drugi kakovostni ligi, kjer se držimo zlate sredine.

Tako kot pri nogometu se leta poznajo tudi pri kegljanju. Vendar se tu z leti pridobiva izkušnje, ki jih ekipa lahko pretvori v uspeh. Tako smo po več letih sodelovanja leta 2001 zasedli prvo mesto v trim ligi v kegljanju, tri leta kasneje smo bili tretji, sezono 2009/10 pa smo zaključili na drugem mestu. Je pa kegljanje šport, kjer poskrbimo za športno dejavnost preostalih članov naših družin. Vsako leto se zberemo člani društva s spremljevalkami in otroci. Pomerimo se med sabo ter skupaj preživimo lepo popoldne med božično novoletnimi prazniki.

Kolesarska sekcija ŠD Kamikaze

Ob ustanovitvi društva se nam je pridružila tudi skupina kolesarskih zanesenjakov, ki je v začetku naše barve zastopala po tekmovanjih po vsej Sloveniji. Ugotavljali pa smo, da je na Gorenjskem splošno pomanjkanje kolesarskih prireditev, saj razen Kranjskogorskega Juriša na Vrhič ni bilo druge prireditve, ki bi bila namenjena širšemu krogu. Tako smo v daljnem letu 1999 prvič organizirali kolesarsko dirko na Soriško planino iz Dolenje vasi. Že na prvi prireditvi smo našli natanko 100 udeležencev. Prireditve je bila lepo sprejeta, tako da smo se odločili in izvedbo dirke uvrstili v vsakoletni načrt društva.

Po treh letih smo se pridružili vseslovenski akciji Slovenija kolesari in zaradi lažje organizacije predstavili start v Železnike. Poteza se je izkazala za dobro, saj smo že prvo leto našli rekordno število udeležencev. V času priprave članka smo ravno izpeljali že 12. ponovitev dirke. Skupno smo našli 178 udeležencev, ki so prišli iz cele Slovenije (od Kopra do Ptujja). Niso se ustrašili niti hudega vzpona po Sorškem potoku do Sorice, kjer je zaradi dela na glavni cesti potekala letošnja proga. Kot vedno so se z veseljem odzvali in nam pomagali pri izvedbi dirke gasilci iz Železnikov, Rudna, Zalega Loga, Sorice in Selc, finančno pa so nas podprla večja in manjša podjetja ter občina Železniki. S pomočjo se je tudi letos izkazalo podjetje

Nogometna sekcija ŠD Kamikaze

Domel ter s tem pokazal veliko mero razumevanja za športno aktivnost zaposlenih in športnih dogodkov v kraju. Za vso izkazano pomoč se zahvaljujemo.

Druženje, zabava in kanček tekmovalnega vzdušja so poglaviti cilji delovanja našega društva. Ko pa so prisotni tudi uspeh in priznanje za naše uspešno delo, je trud, ki smo ga vložili, poplačan z zvrhano mero.

Več o delovanju našega društva si lahko preberete na naši spletni strani <http://www.kamikaze.si/>, kjer so objavljeni tudi rezultati in pa slikovno gradivo.

Dobitniki priznanj za 10 kratno udeležbo na kolesarski prireditvi

DOMEL®

Ustvarjamo gibanje

Vrh
je dosegljiv tistim,
ki premagajo ovire

Generacija vakuumskih motorjev 467 ima vtlane številne ideje, ki odpirajo vrata inovativnemu procesu v industriji sesalnikov, čistilnih strojev, čistilni tehniki...

Motorji so razviti na temeljih petintridesetletne tradicije s sodobnimi razvojnimi orodji, ki na osnovi genskih algoritmov opravijo izbor najboljših rešitev med dobrimi. So manjši, močnejši lažji, tišji, vzdržljivi, učinkoviti, porabijo manj energije in so okolju prijaznejši.

Odlikuje jih možnost uporabe energijske nalepke.

ZELENA LINIJA

INOVACIJE

Domel d.d.

Otoki 21, 4228 Železniki, Slovenija

Tel.: 04 51 17 100, Fax: 04 51 17 106, www.domel.si, e-mail: info@domel.si